

KALLION LUKIO

VUOSIKERTOMUS

2025-26



Helsinki

Sisältö

Rehtorin terveiset	6
Taideaineet	7
Musiikki	7
Lavastus	9
Puheilmaisu	11
Kirjallinen ilmaisu	13
Media	15
Teatteri	17
Tanssi	19
Valosuunnittelu	21
Äänisuunnittelu	22
Kuvataide	23
Vuoden varrelta	25
Kuinka kotiin tulisi	25
Ultra Bra	27
Studia Generalia	28
Penksun hautajaiset	30
KirjaKallio	31
Maamerkkejä	32
Helsingin kirjamesseilla	33
Puhekilpailu	35
Kirjoituskilpailun voittaja	36
Finlandia	37
Joulujuhla	39
Kalevala	41
Hulda J	42
Vanhojentanssit	43
Yhteisölle!	45
CaisaKallio	47
Lukemisen päivä	48
Ääneen	49
Historiaa ja yhteiskuntaoppia kansainvälisesti	50
Rooma-Helsinki	50
Tukea	51
Kohtaamisia ja toivoa	51
Tervetuloa Kallioon!	52
Kyyryn palveluksessa	53
OPKH:n arkea ja juhlaa	54
Tietoja	55
Kallion lukion henkilökunta ja opiskelijat	55
Kallion lukion johtokunta	58
Kallion yhteiskoulu -säätio	58
Ylioppilasjuhlia	60
Stipendit ja lahjoitukset	61
Ilmoitusasioita	64

KALLION LUKIO

Toimipisteet

Pääkoulu:

Porthaninkatu 15, 00530 Helsinki
Postiosoite: PL 53302,
00099 Helsingin kaupunki

Taidetalo:

Siltavuorenpenger 10, 00170 Helsinki
Postiosoite: PL 17305,
00099 Helsingin kaupunki

puh. 09-3108 4425 rehtori,
09-3108 4426 kanslia

rehtori: Ari Mäkinen

apulaisrehtori: Ari-Pekka Niemi

taideopetuksen apulaisrehtori:

Sampo Harju

koulun ylläpitäjä: Helsingin kaupunki

Kotisivut:

<https://www.hel.fi/fi/kasvatus-ja-koulutus/kallion-lukio>

YouTube:

www.youtube.com/c/Kallionlukiohelsinki/videos

Instagram:

<https://www.instagram.com/kallionlukio/>

TikTok:

<https://www.tiktok.com/@kallionlukio>

Facebook:

<https://www.facebook.com/KallionLukio/>

Vuosikertomuksen toimitustyö:

Monja Kataja

Taitto: Emilia Lehtinen

Etukansi: Sanni Laisilan, Saana Pallaskorven ja
Inna Bodsonin teatterin lukiodiplomi Päivän-
säde ja menninkäinen. Säteinä Linda Törrönen,
Mette Sarlin ja Esteri Seikkula.

Takakansi: Unna Korhosen tanssin lukiodiplomi.

Kuvat: Milka Koivukoski

Eero Vepsäläisen musiikin lukiodiplomi.

Mikeissä Eero ja Vilppu Haverinen.

Kuva: Pauliina Mannerhovi

Tausta: Tähtivalokuvauskurssin otos.

Kuva: Hilda Lamminpää.

Paino: Nextprint

Helsinki 2026



KALLION LUKIO 2025–2026

Rehtorin terveiset

Kulunut lukuvuosi on ollut vanhasta luopumista ja uuden alkamista. Hyvästelimme ensimmäisen jakson aikana suunnilleen kolmekymmentä vuotta meitä palvelle Pengerkadun talon. Penksu oli monille kalliolaisille taidetalo, joka omalla ränsistyneen pittoreskillä olemassaolollaan ja jokaisen kerroksen aisteihin juurtuneilla ominaistuuksillaan edusti jotakin kalliolaisuuden toista puolta: jotakin perinteistä ja pysyvää. Penksu sai ansaitsemansa hautajaisseremonian toisen jakson lopulla, ja siitä jäivät meille jokaiselle omat tärkeät muistomme. Opetustoiminta siirtyi peruskorjattuihin opetustiloihin Siltavuorenpenkereelle eli Siltavuorenpenksulle tai lyhyemmin Siltsulle.

Edellisten muutosten tapaan jouduimme toteamaan, että siirtyminen ei tälläkään kertaa mennyt täysin suunnitelmien mukaan, vaikka ongelmia olikin vähemmän kuin vaikkapa Porthaninkadulle palatessamme. Samaan aikaan, kun opettelimme toimimaan uudessa koulurakennuksessa ja totuttelimme toimimaan uudella tavalla yhdessä torkkeleiden kanssa, loppusuora lähestyi myös rakennuksen toisen vaiheen suunnittelussa.

Toisen vaiheen suunnittelun ohella olemme valmistautuneet yleislinjaopetuksen alkamiseen, opiskelijamäärän kasvuun yli kahdeksaansataan opiskelijaan, opettajien määrän kasvamiseen yli kolmanneksella sekä siihen, että olemme Helsingin kuvataidelukion kanssa rakentamassa yhteistä toimintakulttuuria koulurakennukseen, joka lopulta tulee olemaan suurempi oppilaitos kuin kummankaan koulun nykyinen pääkoulu. Tämän lisäksi tulee vielä se kaikkein tärkein, Kallion lukion normaali arki. Sekin vaatii meiltä jokaiselta aika paljon.

Muutosten keskellä on ilahduttavaa huomata, että opiskelijoiden ja opettajien välinen yhteistyö tuottaa vuodesta toiseen hedelmää. Vaikka taideainei-

den produktioiden, diplomitöiden tai lopputöiden valmiiksi saaminen on vaatinut kaikilta venymistä ja itsensä haastamista ja aiheuttanut välillä harmaita hiuksiakin, lopputulemana on ollut toinen toistaan upeampia esityksiä – huolimatta siitä, että uusissa tiloissa on jouduttu kerta toisensa jälkeen sopeutumaan mitä moninaisempiin ennalta arvaamattomiin teknisiin ongelmiin.

Kaiken taideaineisiin heittäytymisen ja niissä itsensä ylittämisen lisäksi onnistunut yhteistyö on näkynyt myös valtakunnallisissa oppiaineissa. Sinnikkään työn ja peräänantamattoman ponnistelun lopputuloksena Kallion lukion tämän kevään ylioppilaskirjoitusten tulokset olivat jälleen harppauksen valtakunnallisen tason yläpuolella. Useasti toivoisi, että tulisi aika, jolloin voisimme keskittyä vain perustehtäväämme. Sitä, että voisimme vain järjestää opetusta, opettaa ja oppia. Kun ajattelen omaa aikaani Kalliolla tai reilun parinkymmenen vuoden taivalta opetuslalla, alan enemmänkin uskoa erään jo eläköityneen rehtorin sanoja: “Koulun pyörittäminen on sellaista, että katastrofien määrä on vakio, niiden luonne vain muuttuu vuosittain.” Voi hyvinkin olla, että seesteisempiä aikoja ei tule – eikä ole sitä asiaa, jonka tekemisen jälkeen helpottaa. Muutospaineet ja kiire eivät ehkä katoakaan maailmasta. Mutta antaa maailman pyöriä niin.

Kaiken keskellä tästäkin lukuvuodesta minulle on päällimmäisenä jäänyt mieleen, mikä etuoikeus on saada työskennellä näin lahjakkaiden Ihmisten, sekä opiskelijoiden että henkilökunnan, kanssa. Vaikka asiat eivät aina ole helppoja ja vaikka itseltä tuntuvat välillä ideat loppuvan, aina joku löytää tilanteeseen ratkaisun – ja jos asiat uhkaavat mennä vakaviksi, joku osaa aina kääntää tilanteen iloksi ja nauruksi.

Kun kunnioitamme ja arvostamme toisiamme ja luotamme toisiimme, pystymme löytämään ratkaisut tuleviinkin haasteisiin ja kääntämään haasteet jatkossakin iloksi ja nauruksi. Siinä yhtälössä on yhtä tärkeä rooli niin koulun henkilökunnalla, opiskelijoilla kuin huoltajillakin.

Haluankin kiittää teitä kaikkia kuluneesta lukuvuodesta ja toivottaa kaikille rentouttavaa kesää!

Ari Mäkinen, rehtori

Uusi toimipiste osoitteessa Siltavuorenpenger 10.

Kuva: Linda Törrönen

Tervetuloa!

Musiikin vuosi on tuottanut kurssien ohessa monen monta musiikillista onnistumisen ja yhteisöllisyyden kokemusta muun muassa musadiplomien muodossa.

Kansanmusiikkia, räppiä, lastenlauluja, rock-klassikoita... ja soittolista sen kuin vain jatkuu! Musiikin lukiodiplomeissa kuultiin tänä vuonna oppilaiden omien biisinkirjoitustaitojen kuin myös cover-tulkintojen tuloksia. Musiikkia soitettiin vaihtuvissa kokoonpanoissa niin suuren porukan voimin kuin soolonakin.

Marraskuun pimeyttä valotti päivän mittainen musadiplafestari. Ilmaisen sisäänpääsyn saattamana yleisöä saapuikin paikalle runsain määrin. Festareilla kuultiin kotimaista sekä ulkomaista musiikkia rauhallisesta acapella-laulannasta pysyviin klassikoihin. Keväällä Kalliossa koettiin yhden päivän sijaan kolmen päivän festarirupeama. Sen aikana alasalin pimeydestä uskaltauduttiin esiintymään myös yläsalissa. Vakuuttavasti esitetyn kansanmusiikin sointi laittoi varmasti kuivettuneemmatkin kyynelkanavat valumaan. Mukana oli kuitenkin myös riemua ja iloa. Alasaliin siirryttyään tanssijat pääsivät liikkeelle, kun rock ja tekno ottivat lavan haltuunsa. Jytän, vilskeen ja basson lisäksi yleisö pääsi nauttimaan esimerkiksi musikaaliohjelmanumeroista.

Musadiplomien treenauskauten voi huomata alkaneen, kun musiikkiluokka paistaa punaisena varauskalenterissa. Musisointi ja hauskanpito alkavatkin jo treeneistä. Silloin on mahtavaa päästä ideoimaan esitystä diplomistin näkemysten pohjalta. Palasista luodaan hiljalleen yhtenäinen kokonaisuus ja esityspäivää aletaan hiljalleen stressailemaan. Loppuhuiennuksen jälkeen voidaan kuitenkin todeta, että: "Vitsi, kun oli hauskaa soittaa teidän kanssa." Diplomit antavat niin diplomisteille kuin kansasoittajillekin ainutlaatuisen mahdollisuuden luoda musiikkia turvallisessa ympäristössä. On varaa epäonnistua, mutta myös iloita muiden puolesta. Lopulta voi vastata toiselle, että: "Jep, oon ihan samaa mieltä".

Rauha Levanto

*Kerttu Kalliainen mikissä musadiplomiesityksessään.
Kuva: Pauliina Mannerhovi*

MUSIIKKI

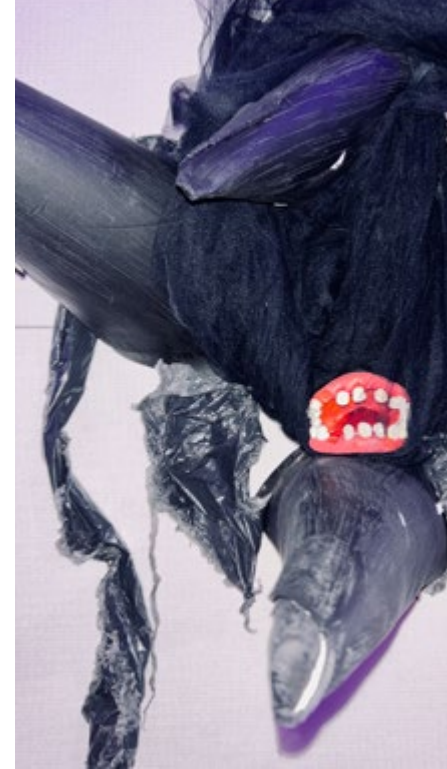




Saima Kanervon diorama (LAV01).



Miisa Juntusen diorama (LAV01).



Kolme yksityiskohtaa tilainstallatiosta Nostalgia (LAV02).



Lavastuskursseilla tila on taidetta! Kurseilla harjoitellaan monipuolisesti visuaalista kerrontaa ja kolmiulotteista ajattelua. Uusiin maailmoihin ei vain sukellata – ne luodaan itse.

Opiskelu alkaa pienoiskoossa. Ensimmäisellä, perusteisiin keskittyvällä, kurssilla lavastus tulee tutuksi sekä historian että käytännön tekemisen kautta. Työskentelyn ytimessä ovat tarinalliset pienois- ja lavamallit, joissa yhdistyvät luova ongelmanratkaisu, tarinankerronta ja materiaalien tutkiminen.

Kakkoskurssilla mittakaava kasvaa. Kuluneen lukuvuoden aikana opiskelijat ovat toimineet myös esimerkiksi joulujuhlan apukäsinä sekä luoneet Maamerkkejä-produktioon kaksi unenomaista miljööttä, jotka inspiroituivat teoksessa esityistä monologeista. Neljännen periodin LAV02-opiskelijat toteuttivat Penksun entiseen puheilmaisuun luokkaan suuren, meren ja laboratorion rajapintaan sijoittuvan installaation. Nostalgia-niminen teos kuvasi “ihmisyuden katoamista, kun tieteen kunnianhimo etenee liian pitkälle ja luonnon – tai kenties luonnottomuuden – voimat astuvat valtaan”.

Hitiksi noussut Cosplay-kurssi (LAV03) keskittyi tänä vuonna hahmolähtöiseen työskentelyyn. Opintojaksolla syvennyttiin hahmon rakenta-

miseen ideoinnista suunnitteluprosessiin sekä asujen ja asusteiden konkreettiseen toteutukseen. Kurssin päätteeksi opiskelijat toteuttivat valokuvaa ja digitaalista kuvanmuokkausta yhdistäen kuvasarjan, jossa hahmo sijoitettiin osaksi itse suunniteltua visuaalista kokonaisuutta.

Lavastajat ovat päässeet vierailemaan myös luokahuoneen ulkopuolelle. Vierailut Kansallisoppeeraan, Helsingin Kaupunginteatteriin ja Teatterikorkeakouluun ovat tarjonneet mahdollisuuden kurkistaa kulissien taakse ja tavata alan ammattilaisia.

Samaan aikaan, kun tämä teksti syntyy, valmistuvat vitosperiodin viimeiset työt. Ykköskurssilaiset ovat saaneet dioraamansa valmiiksi, ja seuraavaksi vuorossa ovat lavamallit, joissa tapahtuu jokin selkeä muutos – tilallinen, tunnelmallinen tai metaforinen. Cosplay-hahmot puolestaan alkavat olla valmiita astumaan itselleen sopiviin ympäristöihin.

Maija Ihanainen ja Milja-Maaria Terho, lavastuksen opettajat

Maamerkkien lavastusta. Esiintymässä Iisa Vilander. Kuva: Seth Lättilä

LAVASTUS



Puheilmaisun opinnoissa tarkastellaan ihmistä ja ihmisyyttä puheviestinnän ja puhetaiteen näkökulmasta. Olemme harjoitelleet mm. julkista puhumista, toimimista erilaisissa ryhmäviestintätilanteissa, lausuntaa ja tarinankerrontaa. Tänä lukuvuonna puheilmaisun produktioihin kuuluivat tuttuun tapaan kirjallisen ilmaisun ja median kanssa yhteistyössä tehtävät Kirjamessut sekä kirjallisen ilmaisun kanssa syntyvät Maamerkit. Näiden lisäksi puheilmaisu ja musiikki valmistivat yhteisvoimin pikkujoulukauteen kantaesityksen Antti Holman Kauheimmista joululauluista.

Opiskelijoiden julkisen puhumisen taitoja koeteltiin perinteisessä puhekilpailussa 3.12. Kilpailuun osallistui kuusi rohkeaa puhujaa II–IV vuosikursseilta. Raatiin kuuluivat apulaisrehtori Ari-Pekka Niemi, uskonnon ja psykologian opettaja Juulia Toikko, vuoden 2024 puhekilpailun voittaja Saara Katainen sekä Helsingin Sanomien toimittaja ja Mustan laatikon tuottaja Esa Lilja. Raati valitsi voittajaksi Valtteri Palsalan. Toisen sijan vei Aaron Rätty ja kolmanneksi tuli Reeta Luostarinen. Yleisö äänesti omaksi suosikikseen Aura Koivukankaan. Nöyrä kiitos jälleen palkintorahoista kannatusyhdistyksellemme KYYRYLle.

Sampo Harju, puheilmaisun opettaja

PUHE-ILMAISU

*Sanni Liljeblad puheilmaisun lopputyössään.
Kuva: Sampo Harju*

Olen käynyt ensimmäisen vuoteni aikana Kalliossa kolme puhiksen kurssia. Se kuulostaisi 14-vuotiaasta minusta hullulta, koska pelkäsin todella paljon muitten mielipiteitä ja arvostelua esiintyessäni. Yläasteella ajattelin: “Kuitenkin mokaan jotakin.” Puhiksen kursseilla siitä kuitenkin ei ole tarvinnut huolehtia, koska ryhmähenki on ollut jokaisessa ryhmässä niin hyvä. Myös ihana opettajani on ollut niin mukava ja kannustava, ettei tunneille meneminen ole tuntunut taakalta, vaikka ne olisivat olleet aamulla tai päivän viimeinen tunti. Eikä mikään kurssi ole ikinä ollut pelkkää opettajan monologia vaan on päässyt itse myös tekemään ja kokeilemaan. Olemme puhiksessä käyneet läpi konflikteja ja niiden selvittelyä, parisuhteita, ystävyys-suhteita, pelkoja ja esiintymistä totta kai. Olen kokenut, että puhis on tosi hyvä ja tärkeä aine, jota kaikkien kannattaisi käydä ainakin yksi kurssi, varsinkin, jos esim. jännittää puhumista julkisesti.

Helmi Kämäräinen



Holma ja ihmispyramidi. Kuva: Minna Kyyrö

Holmalaista joulua!

Päätin sitten hypätä suoraan syvään päätyyn, ja vieläpä alateitse...

Kauheimmat joululaulut oli ensimmäinen prokkis, johon lähdin, ja se varmasti jää yhdeksi muistettavimmista. Kaikessa karmeudessaan tämä joululaulujen ja -runouden pyhäinhäväistys oli alusta loppuun nautinnollinen kokemus, josta sai paljon irti niin puhetaiteen kuin musiikin osalta. Tiukkaa treeniä tasapainotti työstettävän tekstin täysi häiriintyneisyys, joka toisaalta antoi myös tilaa taiteellisille vapauksille ja kaikista mauttomimpienkin ideoiden toteutukselle (suren kyllä edelleen panojunan jättämistä pois, mutta ehkä se oli kaikkien parhaaksi...). Ihanat opettajamme Hanna ja Sampo loivat ideoiden selkärangan meille, mutta yhtä lailla opiskelijat pääsivät toteuttamaan itseään mm. äänisuunnittelussa ja musiikissa. Prokkis tuntui siis todella yhdessä luodulta kokonaisuudelta.

Jos samojen ihmisten kanssa vääntää samaa torttua elokuun alusta aina marraskuun loppumetreille saakka, kyllä siinä myös vahva yhteisöllisyyden henki syntyy. Kun ensi-ilta alkoi muistuttamaan lähentelevää setämiestä, oman tekstin lisäksi alkoi muistamaan toistenkin tekstejä ulkoa. Siinä referoitiin toistemme tekstejä aina tilaisuuden tullen tai vaihtoehtoisesti lauleskeltiin korvamadoiksi jääneitä biisejä (tai pahimmassa tapauksessa pelkkiä stemmoja) milloin missäkin.

Oli myös ihan älyttömän siistiä, kun itse kaiken pahan kanaemo ja keinosiementäjä, kalunnimme Antti Holma tuli katsomaan esitystämme. Liikuttaa, kun kuulee itse tekijän kokeneen, että hänen tekstinsä on päässyt oikeuksiinsa lausuttuina ja laulettuina. Myös opettajilta ja läheisiltä saatu järkytysensekainen palaute “te olitte ihan paskoja” kosketti pimeitä sydämiämme oikein syvältä.

Joulu pilattiin minulta perinpohjaisesti: en enää koskaan haistele torttuja tai pipareita samalla tavalla, ja tekisin kaiken ehdottomasti uudestaan!

Leone Luomajärvi



Kirjallinen ilmaisu

Saa ja voi. Ihan kaikesta. Harkitusti ja keskeneräisesti. Kauniisti ja rumasti. Kepeästi ja kipuillen. Omana itsenään ja jonakuna ihan toisena.

Ilmapiiri, jossa mikään ilmiö ei ole niin pieni tai suuri, etteikö siitä voisi kirjoittaa. Siitä killissä on mielestäni ennen kaikkea kyse. Kuulijat, jotka innostuvat tulkitsemaan jokaista raapustusta, oli kyseessä sitten yksityiskohtainen kuvaus roskien viennistä tai epämääräinen vuodatus kipeästä ensirakkaudesta.

Tänä hektisenä maailmanaikana, jona yhä useammat nauttivat dopamiininsa nopeana, en osaa kuvitella montaakaan ympäristöä, jossa yksityiskohtia ja niiden ääreen pysähtymistä pidettäisiin niin suuressa arvossa kuin killin tunneilla. Eritoten tällaisessa maailmassa kirjoittaminen on arvokas taito – taito osata mielikuvitella ja jäsentää, pureksia todellisuus eikä nielaista sitä sellaisenaan. Sitä kirjallinen ilmaisu ennen kaikkea opettaa.

Suurin kiitos kunkin tunnin ainutkertaisuudesta kuuluu teille kanssakriivaajille – en ole katsonut maailmaa samoin silmin teidän tekstejäni kuulutuani. Kiitos maailmojen avaamisesta ja omieni vastaanottamisesta korvat ja sydämet avoinna.

Lukiokursseista olen oppinut eniten elämästä varmaan juuri killinkursseilla. Sen lisäksi, että olen oppinut omasta kirjoittajuudestani, olen ennen kaikkea oppinut siitä, miten muut katsovat samaa maailmaa ja sen ilmiöitä. Tullut empaattisemmaksi. Siinä killin arvo mielestäni piilee. Tee siis itsellesi palvelus ja pysähdy killin ääreen, vaikka kiirettä pitäisi – tuskin tulet katumaan!

Suvi Kenttämaa

Että tällaista voi tehdä työkseen! Annamme tehtävänannon, ja opiskelijat kirjoittavat vilpittömästi, rohkeasti, hauskaasti ja niin, että meissä lukijoissa ja kuulijoissa tuntuu! Kylmät väreet kulkevat, joku piirissä pyyhkii kyneleitään. Näinkin voi maailman nähdä tai oman sisäisen huoneensa kokea tai näin hulvattomasti törmäyttää hahmoja ja tyylejä toisiinsa!

Joskus toki tuskaillaan, mitä on runo, novelli tai lyhytproosa, ja pohditaan, onko draaman jälkeinen teatteri kiehtovaa vai kiusallista. Onneksi voi sitten kirjoittaa juuri sellaista näytelmää, lyhytproosaa tai runoa, joka itseä kutsuu, ja tulla saattaneeksi oman kokemusmaailmansa kaunokirjalliseen muotoon.

Tänäkin vuonna järjestettiin kirjoituskilpailu. Sen aiheena oli “hämärä”, joka innoitti osallistujia kirjoittamaan muun muassa hyönteisistä, syvänmereneliöistä ja hiljaisuudesta.

Raati päätyi palkitsemaan proosasarjan kolmannella sijalla kahden eri nimimerkin tekstit. Molempien nimimerkkien takaa paljastui Veera Valkila, joka näin ollen jakoi palkintosijan itsensä kanssa. Toisella sijalla palkittiin Hanna Hiltunen, ja proosasarjan voitti Riina Nurmela. Lyriikkasarjassa kolmannella sijalla palkittiin Neea Lehmusvesi ja toisella Senni Jortikka. Lyriikkasarjan voitti Havu Kupila. Palkitut tekstit löytyvät KYKY-lehdestä.

*Susanna Pasula ja Ina Mutikainen,
kirjallisen ilmaisun opettajat*

Kirjakalliolaiset kirjoittavat kirjallisia muotokuvia tapahtumapäivässä. Kuvat: Susanna Pasula



Media

Tämä lukuvuosi median opinnoissa on ollut työn-
täyteinen, koska hyvä lopputulos vaatii tarkkaa
suunnittelua ja huolellista toteutusta. Opintojak-
sot ovat olleet antoisia ja paikoitellen työläitäkin.
Opintojaksoista on jäänyt käteen kasapäin uutta
tietoa, joka on enemmän tai vähemmän osoit-
tautunut hyödylliseksi vapaa-ajalla. Kuka olisi
uskonut, että median opintojaksoilta voi saada
tietoa ja näkemystä arkielämän argumentointiin?
Itse olen tarvinnut journalistin ohjeita MED01:n
jälkeenkin.

Media on osoittautunut aivan erilaiseksi kuin
muut taideaineet. Odotin medialta paljon ka-
meroiden käsittelyä ja kuvien pyörittelyä eri
ohjelmistoissa sekä uutisia. Olin ja olen edelleen
ihanan positiivisesti yllättyneet, että media onkin
monipuolinen kokonaisuus, jonka sisään mahtuu
niin taidetta kuin asiasisältöä. Uutisten lisäksi
median opintojaksoilla on päästy kokeilemaan
esimerkiksi kolumnin ja kritiikin kirjoittamista.

TV-työn perusteet (MED11.televisio)-opinto-
jaksolla vierailimme KUVI:lla (entinen KAVI) ja
MTV:n Pöllölaaksossa. Tutustuimme suomalaisen
television historiaan ja pääsimme pohtimaan
television merkitystä subjektiivisesti, kansallises-
ti ja kansainvälisesti. Vaikka harpoimme läpi eri
aikakausia ja vuosikymmeniä, pääsimme pitämään
hauskaa keksimällä omat televisio-ohjelmafor-
maatit. Miltä kuulostaisi matka maailman ympäri
ruudun välityksellä tai tutustuminen Itä-Helsin-
gin lähiöihin? Tärkeimpänä opintojaksosta jäi mie-
leen, että ammattilaisetkin jännittävät esiintymis-
tä ja että median saralla tulee välillä tehdä loikkia
kohti tuntematonta. Koskaan ei voi tietää, milloin
yksi vastaus ajaa ihmisen esimerkiksi Lontooseen
kirjeenvaihtajaksi.

*MED01-ryhmän vierailu Median Museo Merkkiin.
Museossa paneudutaan mm. sananvapauteen ja
disinformaatioon. Yläkuvassa opiskelijat Jalo Kuosma-
nen, Eliane Edelman Domingues de Jesus ja Olavi Lemponen.
Oikealla Lumi Rantamäula.
Kuvat: Helena Sorvali*

Parasta median tunneilla on ollut se, että pääsee
tekemään juttuja aiheista, jotka itseä kiinnostavat.
Journalistisen kirjoittamisen opintojaksolla
(MED02) on opittu itse tekemällä, mutta myös lu-
kemalla muiden tekemiä feature-juttuja. Voidaan
todeta, että se, mikä itseä kiinnostaa ja mistä itse
parhaiten tietää, ei tee asioista ilmiselviä muil-
le. On tärkeää tarttua uusiin ja tuntemattomiin
aiheisiin, mutta itselle tutut ja kiinnostavat aiheet
voivat tarjota toisille myös paljon. Joskus oma
tietämys voi laajentaa muiden ihmisten maail-
mankuvaa. Ilman muiden tekemiä juttuja en olisi
koskaan osannut kyseenalaistaa asioita, jotka olen
aiemmin ottanut ”annettuina”.

Apila Tikka

Elokuva-analyysin kurssi alkoi sukelluksella doku-
menttien maailmaan vierailulla Docpoint-eloku-
vafestivaaleille. Festivaalin dokumentit haastavat
usein sitä, mikä kaikki voi olla dokumentoimisen
arvoista, ja jättävät tilaa elokuvataiteen keinoil-
la leikkimiseen. Docpointissa näimme Do You
Love Me -elokuvan, jonka kuvasarjoja ja kuvan
merkitystä pääsimme analysoimaan seuraavalla
tunnilla.

Näimme kurssilla yhteensä kolme kokopitkää ja
neljä lyhyttä elokuvaa. Analysoimme esimerkiksi
kerrontaa, näyttelijöitä, kuvausta, käsikirjoitusta
ja leikkausta. Keskusteluilmapiiri oli rento, mutta
toisten tulkinnat innostivat usein myös kiivaaseen
keskusteluun. Saimme Lauri Mäntyvaaran tuheat
ripset -elokuvan ohjaajan Hannaleena Haurun vie-
raaksemme, ja kuulumme esimerkiksi hänen työ-
tavoistaan näyttelijöiden kanssa ja puvustuksen
tärkeästä osasta hahmojen kehittämisessä. Eloku-
vatutkija Tommi Römpötti taas vastasi kysymyk-
siimme nuoruudesta suomalaisessa elokuvassa.
Vierailuista saimme ammattilaisten näkökulmia
keskusteluun, mutta pohdinta oli edelleen vapaata
ja jätti tilaa kaikkien tulkinnoille.

Pääsimme myös vierailulle Kansalliseen audio-
visuaaliseen instituuttiin, eli vanhaan Suomen
elokuva-arkistoon. Leipätehtaan vieressä sijait-
seva kirjasto oli täynnä tietokirjoja, joita tuntui
löytyvän mistä tahansa elokuvaan liittyvästä
aiheesta, ja olen viihtynyt siellä usein kurssin
jälkeenkin. Jokainen löysi sopivia teoksia materi-
aaliksi kurssin päättäviin esitelmiin.

Esitelmän aiheena sai olla melkein mikä tahansa
elokuvan ilmiö, tekijä tai tyyliisuuntaus. Aiheet
tarjosivat eväitä niin hyvään yleissivistykseen
kuin myös sopivassa seurassa hifistelyyn ja pä-
temiseen. Pääsimme tutustumaan muun muassa
vampyyrielokuvaan, Italian neorealismiin, Pedro
Almodovariin, saksalaiseen ekspressionismiin,
Tšekkoslovakian uuteen aaltoon ja Kalevalaan
suomalaisessa elokuvassa. Esitelmissä nähtiin
elokuvanäytteitä mykstä Tohtori Caligarin kabi-
netista aina 2000-luvun Twilight-elokuvaan.

Moni aiheista oli minulle ennestään tuntematto-
mia, mutta suuri osa suositelluista elokuvista on
jo löytänyt televisioni ruudulle. Oli mielenkiin-
toista syventyä niin erilaisiin aiheisiin ja koukut-
tua pienistäkin klipeistä niin kovasti, että elokuva
oli pakko nähdä heti samana iltana. Koko kurs-
silla katsoin monia elokuvia, joihin en olisi itse
osannut tarttua. Opin, että jokaisesta elokuvasta
saa paljonkin irti, kun sitä vain heittäytyy analy-
soimaan, silloinkin kun kyseessä ei ole vuosisadan
mestarteos.

Veera Valkila



TEATTERI

Teatteriopetus totutteli tänä lukuvuotena uusiin tiloihin ja ohjeisiin. Vastoinkäymisistä huolimatta teatteri näytti voimansa; teatteri edelleen näkyy ja kuuluu Kallion lukiossa!

Ensimmäisellä opintojaksolla (TEA1) lähestyttiin teatteria tutustuen kokemuksellisesti ja kokonaisvaltaisesti keskittymiseen, kontaktissa toimimiseen, vastavoimaan, intuitioon, mielikuvatyöskentelyyn ja improvisaatioon.

Toisella opintojaksolla (TEA2) valmistettiin kohtauksia klassikonäytelmistä ja harjoiteltiin roolityöskentelyä ja esitysanalyysiä.

Teatterin valta ja vallattomuus -opintojakson (TEA6) tavoitteena oli tarjota osallistujille mahdollisuus kehittää omaa teatterinäkemystään tarkastelemalla länsimaisen teatterihistorian käännekohtia ja pohtimalla omassakin kouluyhteisössämme vallitsevia teatteritaitteeseen kohdistuvia vallankäytön mekanismeja.

Näyttelijä valmistautuu -opintojaksolla (TEA7) heittäytyttiin intensiivisesti tutkimaan näyttelijäntyötä eri harjoitusmetodien avulla, käyttäen monologeja materiaaleina.

”Musta tuntuu, että mä opin ensinnäki TOSI PALJON. Mä koen et mä koettelin mun omia rajoja näyttelijänä ja heittäytyjänä ehkä enemmän kun mä oon koskaan ennen uskaltanu.”

”Tämä opetti minulle vielä voimakkaammin, kuinka tärkeää on tuki ja sen antaminen. Oli parasta päästä myös katsomaan muiden esityksiä ja autamaan muita keksimään heidän monologeihinsa lisää sisältöä. Rakastin kurssia kovasti! Tuntuu välillä ihan oikealta näyttelijältä.”

”Mun on usein vaikea tehdä päätöksiä, varsinkin jos joudun asettamaan ne heti tavallaan arvioinnin alaisiksi. Kurssilla kuitenkin työnnyn kohti sitä epämukavuutta ja epävarmuutta, ja ehdotin ja yritin ja tein pieniä itsenäisiä päätöksiä. Oli ihan

kamalaa. Ja samaan aikaan niin koukuttavaa, että tulisin takaisin nyt heti jos vaan pääsisin.”

”Pakko sanoa aluksi, että ryhmän kanssa yhteinen tekeminen oli ihanaa. En ole ikinä ennen ollut vastaavassa ryhmässä, jossa kaikki olisivat oikeasti mukana ja tehtäisiin kunnolla. Nyt koin, että kaikki heittäytyivät kunnolla, joka motivoi itseä paljon. Koepäivän esittäminen muille ryhmäläisille ja pienelle yleisölle oli todella palkitseva ja hyvä kokemus, josta aidosti nautin. Muiden esitykset olivat valtavan hyviä ja inspiroivia. Myös oman pelon ylittäminen esimerkiksi totaalisesta bläkäristä lavalla ei toteutunut ja kaikki meni hyvin. Jäi siis tosi hyvä fiilis.”

Ohjaajat ja näyttelijät (TEA9 ja TEA10) tekivät yhteistyötä ja valmistivat vielä kesän kynnyksellä kymmenen kiinnostavaa pienenesitystä.

Teatterin upeita lukiodiplomitöitä valmistettiin syksyllä pääkoululle ja uuteen studiotheateriin.

Teimme lukuvuoden aikana yhteistyötä verkkokoulion kanssa, mikä mahdollisti myös kalliolaisten osallistumisen kevään lukiodiplomiopintojaksolle, teatterin kaupunkitason opetussuunnitelman mukaiselle ensimmäiselle opintojaksolle sekä kiinnostavaan yhteistyöhön Teatterikorkeakoulun kanssa tuottamaan kansainvälistä Drama Boreale-konferenssia elokuulle 2026.

Annemari Untamala ja Noora Peltokukka, teatterin opettajat

Avoin teatteritunti - analyysi Kuolleiden Runoilijoiden Seurasta

Kuolleiden runoilijoiden seura -elokuvaa tarkastelevan avoimen oppitunnin / esityksen työskentely perustui “AS Theatre Troupe from the Gheorghe Lazăr National College, Bucharest” -ryhmän tekemään käsikirjoitukseen, joka on sovitus Dead Poets Society -elokuvasta (1989, ohj. Peter Weir, käsikirj. Tom Schulman) ja Nancy H. Kleinbaumin Dead Poets Society -romaanista sekä romanialaisopiskelijoiden improvisaatioista kyseisten teosten pohjalta. Se perustui myös suomalaisopiskelijoiden Kuolleiden runoilijoiden seura -elokuvan (suom. Suvi Heinonen) pohjalta tekemiin improvisaatioihin. Ohjaus: Annemari Untamala. Työryhmä tutki teatterin keinoin, miten tarinan nuoret hurmaantuvat runoudesta, teatterista, omista tunteistaan, unelmistaan ja - elämästä!

Esityksen tapahtumat ovat yleistettävissä muihinkin yhteisöihin, joissa valtaa pitävät puolustavat valtaansa pyrkimällä vaimentamaan epäkohtien esiin tuomisen. Rehtori irtisanoo opettajan ja tekee syyttömästä syntipukin omien virheidensä peittämiseksi. Kutsuessaan rehtoria mielivaltaiseksi tyranniksi myös Charlie sinetöi erottamisensa. Silti hänen rohkeutensa on se seikka, jonka hänestä ensimmäisenä muistamme. Omien toiveiden tunnistaminen ja unelmien seuraaminen vaatii uskallusta, ja sitä uskallusta esityksemme vahvisti.

Carpe diem!

Annemari Untamala

Opiskelijoiden kokemuksia teatteriproduktiosta:

”Tässä ryhmässä työryhmän jäsenenä toimiminen on erityisen helppoa ja upeaa, koska kaikki muut ovat olleet upeita ja innokkaita proggista kohtaan. Kaikilla on ollut optimistinen mieli produktiota kohtaan, ja näin ollen on ollut todella ihanaa ja helppoa työskennellä, tuoda omia ajatuksia esiin, auttaa muita ja saada apua omiin pulmiin ja ajatuksiin.”

”Sen lisäksi olen oppinut ryhmätyöskentelytaitoja, vastoinkäymisiin suhtautumista ja uudelleen- asennoitumista sekä olen saanut huomata, kuinka laaja teatteriopejen panostus näytelmiin ja omaan työhönsä on.”

”Tietyllä tapaa tää prokkis opetti myös arvostamaan elämää ja ystäviä sekä tietenkin taidetta ja sen tekemistä.”

”Teatterista opin hahmottamaan ihan uudella tasolla, miten esitys rakentuu pikkuhiljaa ja miten se alkaa kehittymään ja elämään omaa elämäänsä.”

”Sain mun mielestä tosi hyvää esiintymiskokemusta :)”

”Ymmärsin paremmin, mikä merkitys omalla heittäytymisellä on vastaanäyttelijän onnistumiselle.”

”Opin että kaikki roolit ovat tärkeitä eikä ole parempia rooleja.”

”Pääsin siis näyttämään enemmän fyysisesti ja keholla kuin sanoilla. Tämä oli hauskaa.”

”Tämän proggiksen aikana oppimani, tuntemani ja kokemani asiat jäävät ehdottomasti elämään ajatuksiini muutosvoimana, josta tulen saamaan rohkeutta vaikeita päätöksiä tehdessä.”

”Carpe Diem. Koen että esityksen aihe oli hyvin tärkeä ja ajankohtainen ja se muistutti minua juurikin hetkessä elämiseen.”

Kuolleiden runoilijoiden seuran Niilo Tossavainen, Justus Elo, Urho Berlin, Miro Tallberg, Fiona Lilleberg, Kerttu Töyri sekä Paula Lebedeff. Kuva: Riitu Salo.



Yllä ja alla kuvia tanssielokuvasta Yks kolmasosa. Tekijät: Poppy Joshi, Villa Ruscica, Katerina Veselova

Tanssin opintoihin kiteytyy paljon. Tunneilla on vahva fyysinen elinvoima ja yhdessä tekemisen ilo, Yhteys omaan kehoon, liikkeeseen ja liikkeen virtaan on syventynyt entisestään. Tanssissa oman fyysisyyden tutkiminen ja ilmaisun kehittäminen tarjoavat lähes rajattomat mahdollisuudet, ja opinnot ovat usein olleet monipuolisia ja elämyksellisiä. Välillä tanssisali on vaihtunut kaupunkiympäristöön tai julkiseen tilaan. Lukuvuoden aikana opiskelijat ovat työskennelleet mm. improvisaation, nykytanssin, komposition ja jazztanssin parissa ja opiskelijoiden omista teoksista on näkyntä myös katutanssilajien vaikutteita. Erityisesti teknisen osaamisen ja improvisoidun liikkeen yhdistäminen on näyttäytynyt kiehtovana. Esiintymistilanteet ovat vahvistaneet opiskelijoiden itseilmaisua ja itseluottamusta.

Tanssi

Kahden opiskelijan, Roosa Tölkön ja Venla Vaaran, koreografioita esitettiin koulumme joulujuhlissa, tapahtumapäivässä sekä avoimissa ovissa. Itsenäisyyspäivän avasi Mirva Mäkisen koreografia ”Hyvään maahan”. Tanssin ja median yhteistyö jatkui ja laajeni. Tanssielokuva-opintojaksolla syntyi useita teoksia, joissa liike ja audiovisuaalinen kerronta yhdistyivät luovalla tavalla. Teokset esitettiin koulun tapahtumissa sekä verkkoalustoilla, ja ne saivat kiitosta omaperäisyydestään ja vahvasta ilmaisustaan. Lukuvuoden viimeisessä jaksossa valmistui tanssiteos Galaxien tanssi. Teoksen visuaalisuudessa yhdistyivät tanssitaide sekä kuvataiteen ja fysiikan tähtivalokuvauskurssin projisoinnit. Teoksen musiikit sävelsi kaksi opiskelijaa, ja teoksessa osallisina olivat myös yksi puheilmaisuksen opiskelija, tuottaja ja valosuunnittelija.



Kuvassa Tan1.7-opintojakson tanssin opiskelijoita.



Aamu Jauhiainen ja Kerttu Lehto tanssin lukiodiplomiesityksessä. Kuvat: Mirva Mäkinen

Lukiodiplomityöskentely säilyi keskeisenä osana tanssin opintoja. Yli kaksikymmentä opiskelijaa suoritti tanssin lukiodiplomin kuluneen lukuvuoden aikana, ja töiden taso oli korkea. Koreografioissa näkyi henkilökohtainen ote, kyky käsitellä ajankohtaisia teemoja sekä rohkea taiteellinen ajattelu. Diplomiesitykset toteutettiin koulun tiloissa sekä osana kevään CaisaKallio-festivaalia.

Yhteistyö eri kulttuuritoimijoiden kanssa rikastutti opetusta. Lukuvuoden aikana opiskelijat pääsivät seuraamaan monipuolisesti kotimaisia ja kansainvälisiä tanssiteoksia sekä osallistumaan työpajoihin ja taiteilijataapaamiin. Näin he saivat arvokasta näkökulmaa tanssitaiteen kenttään ja sen ajankohtaisiin ilmiöihin.

Lukuvuoden aikana tanssin opetusharjoittelijoina toimivat alan korkeakouluopiskelijat, jotka toivat opetukseen uusia näkökulmia ja työskentelytapoja. Yhteistyö vahvisti oppimisympäristön monipuolisuutta ja tarjosi opiskelijoille mahdollisuuden kohdata erilaisia pedagogisia lähestymistapoja.

Mirva Mäkinen, tanssin opettaja



Yllä: Kauheimpien joululaulujen harjoitus studio-teatterissa. Kuva: Maia Savisalo
Oik.: Äänitekniiikan keskellä syksyn YO-juhlista Okko Yli-Vakkuri, Maia Savisalo ja Vilma Keskitalo. Kuva: Milka Koivukoski

valo- suunnittelu

Valaistuksen lukuvuosi 2025-26 oli historiallinen: jätimme jäähyväiset kotoisalle Penssun studio-teatterille ja kättelimme uutta tuntematonta.

Kiiltävä, tuoreen maalin tuoksuinen Siltsun studio tervehti meitä asiaankuuluvalla penseydellä. Milloin lamput eivät lakanneet vilkkumasta, valojen ripustusristikko jumittui vinoon, työvalot eivät toimineet, sulakkeet laukesivat kymmenen minuutin välein esitysten ollessa käynnissä, valopöytä ei saanut yhteyttä lamppuihin, jokin heitin halusi elää omaa elämäänsä ja tehdä mitä sattuu, ja tietenkin viimeisenä valopöydän hiiri jämähti.

Kaikkien haasteiden keskellä valo-opiskelijat venyivät upeasti ja osoittivat ongelmanratkaisukykyä ja kärsivällisyyttä. Tilanteet olivat toisinaan

haastavia ja absurdeja, mutta opiskelijat luovivat eteenpäin ihailtavalla yhteistyöllä ja sopeutuvaisuudella. Ilman näitä taitoja vuosi olisi ollut meille kaikille hirviömäinen. Nyt se oli vain vähän rölli.

Produktio produktiolta lähennymme studiotheaterin kanssa ja sopeudumme toisiimme. Ymmärrämme paremmin tilan anatomiaa, korjaamme vikoja järjestelmässä ja muovaamme sitä tarpeidemme mukaiseksi. Tunnistamme ansat, osaamme välttää niitä, ja kun erehdyksessä jäämme satimeen, tiedämme miten toimia. Penssun studio oli ystävä, jonka kohtaaminen oli rentoa ja ilahduttavaa. Uuden studion kanssa emme vielä ole saavuttaneet samaa läheisyyttä, mutta alamme jo olla hyviä tuttuja.

Alpi Vaalaja, valosuunnittelun opettaja

Menin äänten ykköskurssille täysin noviisina. En ole ikinä edes soittanut mitään soitinta, ja musiikillinen ymmärrykseni oli tuolloin lähellä nollaa. Tajusin kyllä kurssilla, mitä eq:lla tehdään, mutta en yksinkertaisesti kuullut eroa. En erottanut bassoa kuuntelemastani musiikista. Siksi on outoa huomata saaneensa nyt valmistuvana nelosena äänten “gurun” maineen. Vastahan aloitin.

Osaamiseni on kertynyt uskalluksesta kokeilla. Siitä, että olen uskaltanut ja saanut olla itsevarmasti väärässä viulun mikittämisestä musadiplomin treeneissä. Siitä, että muut ovat virheistä huolimatta antaneet yrittää uudestaan ja nauraneet yhdessä kanssani, kun tökimme mikkitelinettä viuluun milloin mitenkään päin. Siitä, että treeneihin saapunut sellisti luottaa minuun, vaikka sanon, että en ole ikinä aiemmin mikittänyt selloa: “Ehitään googlata vielä ennen kuin sun biisi tulee.” Siitä, että omasta mielestäni surkeasti miksatus keikan jälkeen Hanna tulee mikserille kehumään miksausta.

Kallion musayhteisö hyötyy siitä, että kokeneemat ottavat myös uudempiä mukaan. Näin yritin

itsekin tehdä nelosvuotena. Nyt heistä tulee tulevaisuuden kokeneita. Kun saa tehdä toisen kanssa, on helpompi kokeilla uusia juttuja. Onnistumisen kokemuksia tarvitsee, jotta saa itsevarmuutta ja uskallusta mukavuusalueensa ulkopuolelle menemiseen ja siellä uuden oppimiseen. Itsevarmuutta saan myös minä, kun tajuan oikeasti osaavanikin jotain selittäessäni muille YO-juhlan äänissä “monarien” toiminnasta ja orkesterin eri sektioiden balanssista ja kun tajuan, että tunnen musavaraston kuin omat taskuni.

Muiden kanssa tehdessä oppii uutta. “Miksi toi tehdään toleen?” -kysymykset opettavat kyseenalaistamaan omia tapojaan, ja omien tapojen toiselle selittäminen pakottaa ajattelemaan niiden hyviä ja huonoja puolia. Kysymällä kysymyksiä olen oppinut “scenettämään” mikserillä, vaihtamaan kanavan I/O-portteja ja käyttämään high pass filteriä. Välillä en tiedä vastausta ja myönnän sen. Se ei onneksi tee minusta yhtään huonompaa ääniteknikkoo muiden kalliolaisten silmissä. Tärkein joka tapauksessa suoritettu: nykyään voin nauttia myös bassosta musiikissa.

Malin Lehtonen

ääni- suunnittelu





1.



2.



3.



4.

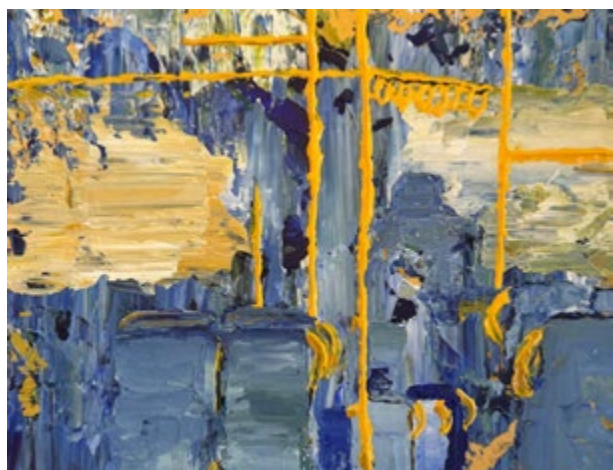


5.



7.

8.



KUVATAIIDE

Kuviksen vuotta ovat kuljettaneet eteenpäin muutoksen tuulet. Syyskuussa hyvästelimme rakkaan, vuosikymmeniä palvelleen kuvisuokamme Pengerkadun taidetalolla ja muutimme kimpsumme ja kampsomme Siltavuorenpenkereelle.

Kallion kuviksen perusvalikoimaan ovat vuosien varrella vakiintuneet myös spesiaalimmat kokonaisuudet. Esimerkiksi valokuvauskursseilla pääsee pureutumaan monipuolisesti sekä pimiötyöskentelyyn (KU06) että taivaankaaren ilmiöiden tallentamiseen (KU07). Koulumme ennakkoluuloton uteliaisuus näkyy niin ikään valtakunnallisilla opintojaksoilla: tänä lukuvuonna kakkoskurssien luonnoskirjatehtävä on rahdannut opiskelijoita ympäri Helsinkiä tallentamaan vaihtelevia maisemia eri tekniikoin.

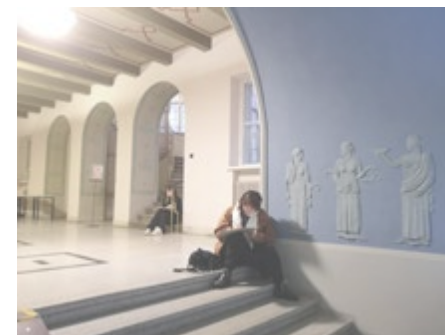
Kuviksen vuoteen mahtui myös uutuuksia! Syksyllä debytoinut maalauskurssi KU09 tarjosi mahdollisuuden työskennellä niin vesi- ja peiteväreillä kuin akryyli- ja öljymaaleilla. Historian ja kuvataiteen yhteisopintojakso Lihallisuus ja kuolema (KU5) puolestaan tarkasteli länsimaisen taiteen tapoja kuvata ruumiillisuutta, elollisen ympäristön fyysistä olemusta ja niiden katoavaisuutta antiikista nykypäivään.

Kuvis on rantautunut Taidetalolta tasaisin väliajoin myös pääkoulun kakkoskerrokseen upeiden näyttelyiden myötä. Ensimmäisen jakson jälkeen esille pääsivät tuttuun tapaan ykköskurssilaisten taidehistoriasta tai nykyaiteesta innoituksensa hakeneet Inspiraatio-teokset. Talven aikana yli kolmekymmentä lukiodiplomistia esitteli teoksesta ja portfolioista koostuvia töitään pääkoulun kakkoskerroksessa järjestetyissä kahdessa näyttelyssä. Vankaksi perinteeksi muodostunut Kallion kuviksen ja lavastuksen kevätnäyttely kulki tänä vuonna Voi elämän kevät! -nimellä ja nosti framille pitkin kouluvuotta eri kursseilla syntyynyttä taidetta lähes neljätkymmeneltä tekijältä.

Maija Ihanainen ja Milja-Maaria Terho,
kuvataiteen opettajat



9.



10.

1. Lukiodiplominäyttely. Kuva: Saara Ruonala
2. Lilia Takalan abstraktia ja esittävää yhdistelevä akryyli-maalaus (KU09).
3. Leone Luomajärven ja Eppu Lahden toteuttamassa valokuvausarjassa inspiroiduttiin viktoriaanisen aikakauden makaaberista tavasta tuoda perhepotretteihin mukaan edesmenneitä läheisiä (KU05).
4. Max Kanteleen abstraktia ja esittävää yhdistelevä akryylimaaus (KU09).
5. Kerttu Pukeman Heart Nebula (KU07).
6. Lumi Karin Amalia Lindegrenin Tyttö ja appelsiini -maalauksesta inspiroitunut teos (KU01).
7. Aava Arasolan skannattu filmikuva (KU06).
8. Roosa Laitisen abstraktia ja esittävää yhdistelevä akryylimaaus (KU09).
9. Tähtivalokuvakurssilla tarkkailtiin taivaita teleskoopilla. Opiskelijat auttoivat laitteiston kasaamisessa yöretkellä Jollaksessa. Kuva: Kasper Mäki-Reinikka
10. KU2-ryhmä keräsi kuvia luonnoskirjaan eri kohteissa ympäri Helsinkiä. Helmi Kämäräinen ja Riina Nurmela Helsingin yliopiston Athena-rakennuksessa Siltavuorenpenkereellä, jossa pääsimme tutustumaan mm. anatomiasaliin. Kuva: Kasper Mäki-Reinikka

VUODEN VARRELTA



Tervetulojuhla. Kuva: Annikki Hirviniemi

Kuin kotiin tulisi

Nousen jyrkkiä kivisiä portaita ensimmäistä kertaa. Hiuksissa riehuu kesätuuli, ja aurinko kärventää poskiin kevyttä punaa. Päälläni lepattaa kukkakuvioinen hame, vaikken ole tottunut pitämään hameita. Kengissäkin on eri väriset nauhat. Astun viimeisen askelman portaiden ylätasanteelle, ja vierelläni seisoo kuvista tuttu rakennus. Tarkkailen tupaten täynnä olevaa hiekkakenttää ja kohtalotoveritani. Kukaan ei seiso parrasvaloissa, mutta kaikki erottuvat joukosta. Ulkoseinustalla liehuu komeasti lippu, jonka logo on sama kuin puhelimeni kuorissa. Tätä olen aina halunnut edustaa.

Kallion lukion aloitus ei tuntunut jännittävältä. Ensimmäisten koulupäivien ja oppituntien jälkeen ymmärsin, että olin elänyt tätä jo pitkään, ennen kuin se todella alkoi. Olin unelmoinut paikasta, jossa saan viisastumisen ohella päästää irti itseni hyssyttelystä ja arjesta, joka ei tunnu täydeltä elämältä ja jossa ei ole riittävästi tilaa taiteelle. Kun koulupäiviin sisältyy lattialla kierimistä ja aamunavausdiskoja, mieli tuntuu orientoituvan paremmin myös tiedon imemiseen ja älyllisiin haasteisiin. Puhumattakaan hämmästyttävän hyvän ilmapiirimme vaikutuksista. Opiskelijat huomioivat toisensa kuin lähimmät ystävänsä. Ihmiset kohdataan hyväntahtoisesti, ja voi olla vapaasti sellainen kuin on. Kallion lukiossa ei tarvitse esittää mitään – silti kaikki rakastavat tehdä sitä.

Kuluneelta vuodelta parhaiten päähäni ovat pinttyneet kuorotunnit. Laulaessamme enkeleiden lailla neliäänistä kaanonia koulun kaikuisassa portaikossa olin varma, että liityn kuoroon myös

ensi lukuvuonna, vaikka hetki sitten kirosin kurssin sijaintia tuntikiertokaavion kahdeksannessa palkissa. Se tarkoitti koulupäivien päättymistä neljältä vähintään kolme kertaa viikossa, mutta olin valmis maksamaan sen hinnan, jotta pääsisin laulamaan. Ahmin tänä vuonna myös kaksi ensimmäistä musiikinkurssia. Viihdyin erinomaisesti ja tapasin ihania ihmisiä. Soitimme muun muassa Olavi Uusivirran ja Vestan kappaleita. Mainittakoon, että molemmat ovat alumnejamme. Jossain vaiheessa oivalsin, että kaikki, mitä tässä koulussa tekee, on jotenkin merkityksellistä.

Olen pitkään ollut kiinnostunut filosofiasta, mutta parin lukiokurssin jälkeen voinen puhua jo rakkaudesta. Arpaonni suosi minua, sillä ryhmänohjaajani on myös koulumme filosofianopettaja. Ajattelun harjoittelu on ollut työlästä, mutta loputtoman palkitsevaa. Mielestäni jokaisen lukiolaisen on osattava havainnoida ajatteluaan ja kyseenalaistaa vallitsevia käsityksiään maailmasta. Kallion filosofiantunneilla tämä taito tulee otettua haltuun, eivätkä ne jäätä kylmäksi, sillä mielipiteitä tai villeditkin tuntuja ajatuksia ei pelätä jakaa. Odotan myös innolla koulumme erikoisuutta eli taidefilosofian kurssia.

Pian ykkösluokkani on ohi, ja syksyllä on minun vastuuni juoksentaa uutta vuosikurssia tervetulojuhlassa pukeutuneena Shrekiksi, Katti Matikaiseksi tai joksikin muuksi kalliolaisten rakastamaksi hahmoksi. Jos minun tulisi tiivistää tähänastiset aatteeni tästä yleissivistävästä, normaalia kummallisemmasta, mutta sitäkin lumoavammasta laitoksesta muutama ilmaisuun, sanoisin, että helvetin hyvät elämän eväät, rohkea taide, vakava viisauden janoa herättävä opetus, mahdollisuus ylittää itsensä miljoona kertaa ja nähdä sekä kuulla tuleminen. Olen varma, että kalliolaisuus tulee olemaan osa identiteettiäni pitkään. On myös mahdollista, ettei se katoa koskaan.

Kukka Kokkonen



Kuva: Saara Ruonala



Kallion lukion kuoro laulamassa lauantain keikalla. Kuva: Helmi Torkler

ULTRA BRA (uutinen MED01):

Kallion lukion kuoro loisti Ultra Bran keikoilla

Perjantaina 22.8. sekä lauantaina 23.8.2025 Ultra Bra -yhtyeen Helsingin Olympiastadionin keikoilla nähtiin yllätyksellinen ja mieleenpainuva konsertin lopetus. 400-henkinen kuoro pääsi loistamaan lavalla ja laulamaan väkijoukon ja yhtyeen kanssa monta tunnettua suomalaista hittiä, kuten "Sinä lähdit pois" ja "Minä suojelen sinua kaikelta". 400-henkisen suurkuoron riveissä oli Nomad Vocals -yhtyeen, Vaskivuoren-, Sibelius-, ja Kalevan lukion kuorojen lisäksi myös Kallion lukion kuoro, jossa oli mukana hyvin monta innokasta esiintyjää.

Huumaavaa ja taianomaista

Tunnelma perjantain keikan jälkeen oli katoissa. Keikoilla laulanut Kallion lukion opiskelija Ursula Schauman, 17, kertoo, että tunnelma oli huumaava ja taianomainen.

"Oli ikimuistoinen kokemus päästä esiintymään ja näkemään se kaikki lavalta käsin", Schauman kertoo.
"Kaikki laulut ja ihmisten taskulamppujen valot ei kyllä helpolla unohdu."

Myös Hilja Mäkilä, 16, Kallion lukiosta oli vaikuttanut.
"En unohda tätä koskaan, tämä oli hyvin mieleenpainuva kokemus."

Ikimuistoinen konsertti jää varmasti monen mieleen, etenkin nuorten. Kaksi täyttää Olympiastadionin keikkaa jää monelle vain haaveeksi.

Teksti: Ina-Sára Ikola



Kallion lukion kuorolaiset Hilja Mäkilä ja Ursula Schauman tunnelmoivat perjantain keikalla. Kuva: Ina-Sára Ikola



Työryhmä suunnittelee syksyn seksiaiheista Studia Generaliaa. Kuva: Susanna Pasula

Studia Generalia

Studia Generalia tuli jälleen Kallion lukioon ja sen mukana kiinnostavat keskustelut! Syksyn paneelikeskustelun aiheeksi työryhmä valitsi seksin. Pyörittelimme erilaisia vieraita, ja saimme lopulta valittua mukaan kirjailija ja toimittaja Iida-Sofia Hirvosen sekä kirjailija ja teatterintekijä Olga Palon. Tapahtuma järjestettiin 10.12.2025 alaalissa innokkaalle yleisölle, ja siinä käsiteltiin muun muassa suomalaisten seksitaipumuksia ja pohdittiin, miksi seksillä myydään. Työryhmässä olivat syksyllä mukana Bella Harstela, Alisa Heikinheimo, Kaisla Juuti, Vilma Keskitalo, Milka Koivukoski, Leo Kupila, Sanni Laisila, Malin Lehtonen, Elo Lönnrot, Pauliina Mannerhovi ja Klaara Piekkola. Haastattelijoina toimivat Vilma Keskitalo ja Milka Koivukoski ja juontajana Bella Harstela.

Syksyn studia paketissa! Kuva: Lilia Takala

Keväällä studiaporukka kääri taas uudestaan hihat ja valitsi aiheeksi menestyksen. Tarmokkaan pohdinnan seurauksena saatiin valittua ja värvättyä panelisteiksi tutkija Satu Uusiautti, urheilutoimittaja Riku Salminen sekä poliitikko ja runoilija Anni Sinnemäki. 28.4.2026 alaalissa laitettiin yleisön aivosolut töihin. Paneelissa keskusteltiin muun muassa siitä, ketkä saavat menestyä, sekä menestyksen ja onnellisuuden suhteesta. Työryhmässä olivat keväällä mukana Bella Harstela, Alisa Heikinheimo, Kaisla Juuti, Vilma Keskitalo, Sanni Laisila, Malin Lehtonen, Pauliina Mannerhovi ja Klaara Piekkola. Haastattelijoina toimivat Sanni Laisila ja Kaisla Juuti, juontajana Klaara Piekkola. Studia Generalian ohjaavat opettajat olivat Susanna Pasula ja Heli Numminen.

Vilma Keskitalo



Kallion lukion rakkaalle Penksulle jätettiin 10.9.2025 kauniit ja haikeat jäähyväiset. Opetustilat ja käytävät täyttyivät iltapäivän ajaksi vielä kerran pajoista ja näytelyistä, minkä jälkeen kokoonnuttiin juhlallisuuksiin sisäpihalle. Puheiden ja muiden ohjelmanumeroiden jälkeen lämpimään iltaan soi viimeisen kerran yhteinen Kalliolle kukkulalle.

Penksun hautajaiset



L.T.



L.T.



L.T.



L.T.



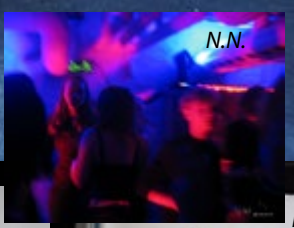
L.T.



L.T.



L.T.



N.N.

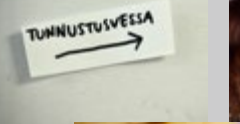
L.T.



L.T.



L.T.



L.T.



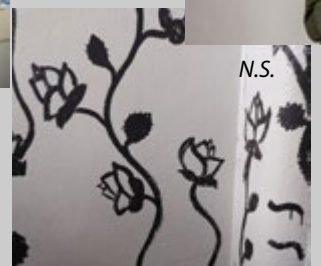
L.T.



L.T.



L.T.



N.S.



M. K.



Kuvat:

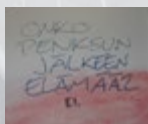
- K. P. = Kerttu Pukema
- L. T. = Lilia Takala
- M. K. = Milka Koivukoski
- N. N. = Niki Nevalainen
- N. S. = Nais sigmat



K. P.

- I Hanna Castrén jätti 13.11.1901 alamaisten anomuksen koulun perustamiseksi.
- II Sörnäisten yhteiskoulu aloitti toimintansa viisiluokkaiseksi reaalikouluksi suunniteltuna 1.9.1902 Kivikon huvilan vuokrahuoneistossa, ensimmäisenä oppikouluna Pitkäsillan pohjoispuolella.
- III Burmeisterin perilliset rakennuttivat mainitun huvilan tontille ”Pääskynpesän koulu”, jossa koulu toimi vuodet 1905–1919.
- IV Koulu muuttui yliopistoon johtavaksi vuonna 1913. Sen nimeksi tuli tällöin Kallion yhteiskoulu.
- V Syksyllä 1919 koulu muutti Venäläisen hyväntekeväisyysyhdistyksen taloon osoitteeseen Itäinen Viertotie 39, jossa toiminta jatkui vuoteen 1929.
- VI Kallion yhteiskoulu siirtyi 1929 omalle pohjalle Porthaninkatu 15:een.
- VII Koulun lisärakennus valmistui ja otettiin käyttöön syyslukukaudella 1957.
- VIII Kallion yhteiskoulu siirtyi Helsingin kaupungin omistukseen 1.8.1977 ja jatkaa toimintaansa Kallion yläasteena ja Kallion lukiona.
- IX Kallion lukio ryhtyi noudattamaan ilmaisutaitopainotteista lukuun suunnitelmaa syksystä 1981. Hanketta oli ajanut pontevasti rehtori Armas Paavola professori Martti Ruudun tukemana.
- X Kallion lukio jäi yksin Porthaninkatu 15:een Kallion yläasteen siirryttyä Aleksis Kiven kouluun syksystä 1982.
- XI Valtioneuvosto myönsi ilmaisutaidon erikoislukion oikeudet Kallion lukiolle 27.6.1985 rehtori Armas Paavolan sitkeän, monivuotisen työn tuloksena.
- XII Opetusministeriö määräsi 11.4.1994 Kallion lukiolle ilmaisupainotteiseen opetussuunnitelmaan perustuvan erityisen tehtävän.
- XIII Kallion lukio siirtyi päärakennuksen peruskorjauksen ajaksi evakkoon Lehtikuusentielle, Laaksoon tammikuussa 2020.
- XVI Kallion lukio muutti Porthaninkadun peruskorjattuun päärakennukseen kesäkuussa 2022.
- XV Pengerkadun tilat korvattiin Siltavuorenpenger 10:n peruskorjatuilla tiloilla, joihin ensimmäisinä oppiaineina siirtyivät kuvataide, lavastus, puheilmaisu ja teatteri.

N.N.





KirjaKallio on Kirjallisen ilmaisun, puheilmaisuuden ja median yhteisprojekti. Sen vuoden isoin ponnistus oli Kirjamessut (joista tarkemmin ohessa). KirjaKallio oli mukana messuilla 15:ttä kertaa. Messujen lisäksi KirjaKalliolla oli toimintaa kautta vuoden. Aloitimme syksyn ideomalla, mitä halusimme tänä vuonna tehdä, ja päätimme tehdä ainakin vierailuja ala- ja yläkouluihin sekä vanhuspalvelutaloon.

Ensimmäinen keikkamme oli novellien lukeminen Suomi-Unkari-seuran 75-vuotisjuhlassa. Kirjallisia muotokuvia kirjoitimme Helsingin Kirjamessuilla, Stadin ammattioppilaitoksessa syksyllä ja keväällä, rotterdamilaisille vieraille lokakuussa, oman koulumme tapahtumapäivässä sekä Tekstin talon tekstifestivaaleilla tammikuussa, Kallion settlementitalossa suomen kieltä opiskeleville maahanmuuttajille ja oman koulumme lukemisen päivässä huhtikuussa. Lukemisen päivässä kirjakalliolaiset pääsivät myös lukemaan Elämäni runo-ohjelman runot.

Kävimme kouluvierailuilla Aleksis Kiven peruskoulussa, jossa opiskelijat kertoivat kirjallisen ilmaisun opiskelemisesta ja teettivät kahdeksaluokkalaisten luovan kirjoittamisen tehtäviä. Kallion ala-asteen koulun 2. luokkalaisten saivat treenata kirjakalliolaisten kanssa ääneen lukeamista sekä tarinan henkilöhahmojen ideointia. Toukokuussa kävimme kirjatreffeillä Kinaporin seniorikeskuksen asukkaiden luona sekä esiintymässä keskuksen kevätjuhlassa. Viimeiseen kouluviikkoon mahtuivat vielä esiintymiskeikat Sekasin-kollektiivin 10-vuotisjuhlassa Espoossa sekä ”Lukutaitostrategia Helsinkiin!” -hankkeen lopputilaisuudessa Helsingin kaupungintalolla.

KirjaKalliossa toimitettiin myös KYKY-lehteä. Kallion yhteiskoulun kynäilijöiden KYKY-lehti on saanut alkunsa jo 1960-luvulla. Myös tänä keväänä toimitus ja taittajat tekivät ahkerasti hommia, jotta kirjallisen ilmaisun tunteilla syntyneitä ja pöytälaatikon pohjalta löytyneitä Kallion opiskelijoiden tekstejä saatiin koko koulun luettavaksi toukokuussa. Toimitus myös järjesti marraskuussa open micin, jossa kuka tahansa sai esittää omia tekstejään.

Kirjakalliolaiset pääsivät lukuvuoden aikana kuuntelemaan myös kahta kirjoittajavierasta: kirjailija Venla Pystystä ja kirjailija Joonatan Tolaa.

*Susanna Pasula ja Ina Mutikainen,
kirjallisen ilmaisun opettajat,
Sampo Harju, puheilmaisuuden opettaja*

*KYKY-lehden toimituksen muodostivat
Hanna Hiltunen, Reeta Luostarinen ja
Riina Nurmela. Taitosta vastasivat Mila
Kala ja Milka Koivukoski, ja kuvittamassa
oli heidän lisäkseen Kerttu Töyri.*



Justus Elo Maamerkeissä. Kuva: Susanna Pasula

Maamerkkejä

Taide ei ole käsite, jota voi selittää lyhyesti mitenkään kovin tyhjentyvällä tavalla, mutta jos pitäisi yrittää, sanoisin, että taide on kommunikaatiota. Taiteilija tekee taidetta, koska haluaa kertoa tai näyttää yleisölleen jotain, ehkä jonkin puolen itsestään tai ympäröivästä maailmastaan. Tällä määritelmällä herää tietysti kysymys, miksi taiteilija tekee taidetta eikä vain toteuta asiaansa. Ehkä taiteilu on hausempaa, ehkä siihen liittyy jotain muuta.

En suunnitellut osallistuvani Maamerkit-proggikseen vielä kakkosvuonna, mutta sitten Wilmaan kilahti viesti, että tilaa on, tulkaa pls. Puntaroin asiaa hetken, mutta en niin pitkään, että olisin ehtinyt ajatella pakollisen matikankurssin korvaamisen konkreettisia vaikutuksia tulevaisuuteen. Ei kestänyt kauaa ennen kuin päähäni virtasivat jonkinlaiset ääriiviivat sille maailmalle, jonka halusin luoda. Sille tarinalle, jonka halusin kertoa. Eikä kestänyt myöskään kauaa, ennen kuin huomasin, että se kertoo minusta.

Taide on ollut minulle aina jonkinlainen turvaa tuova linssi, jonka läpi kysyä maailmasta ja kertoa itsestä. Olen nykyään parempi tekemään sitä joillekin ihmisille myös toteamalla, mutta siihen pisteeseen päästäkseni olen tarvinnut ja tarvitsen edelleen taidetta. Yleensä olen tottunut tekemään sen kirjainten tai kameran välityksellä, mutta nyt olinkin yleisön edessä omana itsenäni antamassa itse kasvot ja äänen maailmalleni. Se oli pelottavaa. Taide on aina henkilökohtaista, siltä ei voi välttyä, mutta puhetaiteen kanssa se on vielä aivan erityisen läpinäkyvää.

Maamerkeissä erityistä minulle oli kuitenkin se, että 14 muuta ihmistä olivat saman haasteen äärellä. Jotkin teksteistä olivat ehkä autofiktiivisempiä kuin toiset, mutta joka tapauksessa se, mikä tulee ihmisen sisältä, on totta, oli se sitten tapahtunut tai ei. Ja tämän vuoden tekstit olivat ihan mielettömän ”tosia”. Siksi minulle oli sanoinkuvaamattoman arvokasta päästä esittämään omani niiden rinnalla. Olimme siinä kuitenkin yhdessä kertomassa, jotta uskallettaisiin myöhemmin myös todeta. Ja jos kävi tosi hyvin, joku yleisössä uskalsi myös.

Justus Elo



Helsingin kirjamessuilla

Täten, kun staff-passi kaulassasi roikkuu, nimittämme sinut viralliseksi KirjaKallion jäseneksi; isän, pojan ja tuottaja Ranja Omaheimon nimeen. Velvollisuutesi on jakaa kirjallisuuden ilosanomaa ja ylpästi kantaa tätä passia kaulassasi merkinä siitä, että et ole ihan mikä tahansa tallaaja vaan Kirja Kalliolainen. Staff-passin avulla pääsee arvon Kirja Kalliolainen hyppäämään yhden portaan hierarkiassa ylöspäin.

Kirja Kalliolaisen virallisen ohjekirjan mukaisesti virallisiin tehtäviin kuuluu:

1. Leppoisa kahvittelu taukotilassa, poikkeustilanteissa myös aikataulusta riippuen juoksukahvit.

2. Älyllinen keskustelu juuri äskettäin lavalla käydystä älyllisestä keskustelusta. Tällä tavalla pääsee arvon Kirja Kalliolainen palauttamaan mieleen mitä tapahtui sen jälkeen kun silmissä sumeni. Tämä on hyvää aivojumbppaa, se on kuin pistäisi aivonystyröihin anabolisia steroideja, mutta ilman riskiä huumeriippuvaisuudesta.

3. Ruokailu ruokalassa, jossa ruoka kelpaisi jopa kuninkaalle. Hyppy yhteiskuntatasolta toiseen näkyy konkreettisesti ruuassa, joka on liian hyvää ollakseen tarjolla pelkästään pientä paperiliuskaa näyttämällä.

4. Ruokalassa on myös otollinen tilaisuus mennä salamyhkäisesti istumaan lähelle tunnettua kirjailijaa ja merkitä muistiin hänen jokainen liikkeen- sä, jokainen ruokalaji, jonka hän valitsee tai jättää valitsematta: juoko hän kahvin mustana, maidolla, kermalla vai kauramaidolla, kuinka monta silmäripseä hänellä on, kuinka monta kertaa hän pureskelee ennen kuin nielaisee, pureskeleeko hän laisinkaan?

5. Messuhalli on täydellinen ympäristö käydä rauhallisella kävelyllä. Kävely messuhallin ympäri on myös hyvä tilaisuus vaihihkaa vilautella staff-passia ja osoittaa messukansalle olevansa lauman alfauros. Kävely messuhallissa antaa arvon Kirja Kalliolaiselle päänsäryn ja inspiraatiota kirjoittaa kolumnin siitä, että Messukeskuksessa pitäisi olla liikennevalot. Kävelemällä määrätietoisesti ylös portaita saa pohje- ja pakaratreenin, firman piikkiin!

Ihmisiä ei ole tehty vedestä. Silti ne valuvat kaikki Kallio lavalle seuraamaan, kuinka arvon Kirja Kalliolaiset selviytyvät arvokkaista kunniatehtävistään, jotka ovat heille kunnialla myönnettyjä.

Mahdollisesti arvon Kirja Kalliolaisen haastateltava kirjailija on niin ihana, että hänet mielellään laittaisi taskuun ja veisi kotiin, jossa laulaisi hänelle lauluja rakkaudesta ja peittelisi joka yö lämpimän tilkkutäkin alle. Mutta kotiin on vaikeaa löytää, sillä jo torstaina erehtyy luulemaan kylmän ja pohjattoman hallin olevan koti.

Rajaa kivun ja nautinnon välillä on vaikeaa nähdä, sitä ei voi oikein edes haistaa. Perjantaihin mennessä ovat suut kuivuneet kahvista ja päältämiestä. Sitä alkaa arvon Kirja Kalliolainen pohtia kieltä, kirjoittamista ja lukemista, huomaa niiden olevan jotain pyhää, jotain mitä täytyy pitää yllä. Lauantaina ovat pakarat entistä lihaksikkaammat sekä aivosolut niin pulleet ja suonikkaat, että aivastaessa ne purskahtavat ulos sieraimista.

Kun KirjaKallio on ohi, on sunnuntai ja silloin tuntee arvon Kirja Kalliolainen olevansa kuin Jeesus Kristus itse, kun on ylösnoussut edellisestä lihastaan ja mahdollisesti löytänyt motivaatiota lukea sen Pirkko Saision kirjan, jossa on 732 sivua.

Kirja Kalliolainen voi tyytyväisenä jättää Kirja Kallion taakseen ja vaalia sitä muistoissaan. Viimeistään vanhainkodissa Kirja Kalliolainen tulee kertomaan ajoistaan arvokkaana ritarina, joka henkensä uhalla suojeli kirjallisuutta ja kirjailijoita. Ritarina, joka antoi kansalle sen mitä he janosivat: kuumaa keskustelua ja teräviä kysymyksiä. Hän voi viimeisellään kotimatalla Helsingin Pasilan betoniviidakosta miettiä sitä, miten hän on tehnyt palveluksen seuraaville sukupolville ollessaan arvon Kirja Kalliolainen.

Voit viedä Kirja Kalliolaisen staff-passin, mutta KirjaKallio ei koskaan lähde Kirja Kalliolaisesta.

Maukka Mäkiö



Vilja Aapro ja Maukka Mäkiö tekevät kirjailija-haastattelua staff-passit kaulassa.
Kuva: Teresa Ratia

Hermann Somersalmi ja Ella Mutanen vetämässä huumorimaiheista keskustelua, jossa panelisteina olivat Anna Rimpelä, Jukka Lindström, Anna Brotkin ja Pietari Vihula.
Kuva: Teresa Ratia

Puhekilpailu

Ilmoittaudun puhekilpailuun kolmatta kertaa. Valmisteluvaihe kesti noin kuukauden, sen aikana kerkesin kokemaan paljon erilaisia tunteita epätoivon ja innostuksen välillä, kunnes yllättävän pian koitti H-hetki: puhekilpailujousto. Bäckärillä tunnelma oli varautunut; kykenin melkein koskettamaan muiden kilpailijoiden jännitystä ja jännitin itse vähintäänkin yhtä paljon. Oloa hieman kuitenkin helpotti se, että olimme kaikki samassa veneessä, vaikka tavallaan kilpailimmekin toisiamme vastaan. Tsemppasimme toisiamme vielä hetken, ennen kuin show-time alkoi. Jännitykseltä oli vaikea kuulla mitään, mutta korvien huminan lomassa erotetut otteet tekivät selväksi, että taso on kova. Oman vuoroni koittaessa tärisin, hikoilin, hengästyin ja olin räjähtää kauhusta ja innosta päästä lavalle. Sitten suoritus olikin jo ohi, kuin hujauksessa. En kerennyt kuin silmiä räpäyttää sen kuuden minuutin aikana, jonka vietin juttelemassa mikrofoniin ymmärryksen ja empatian merkityksestä poliittisessa keskustelussa. Koin onnistuneeni ja samalla koin ylpeyttä muista onnistujista, joiden kanssa pääsin jakamaan tuon hirvittävän mutta uskomattoman antavan kokemuksen. Pian kilpailun jälkeen oli päivänavaus, jossa kuulumme kilpailun tulokset, ja minä sain yllättyä kuullessani voittaneeni. Sitä tunnetta en unohda koskaan. Suuri kiitos Kalliolle ja sen tarjoamille mahdollisuuksille onnistua. ❤️

Valtteri Palsala

*Valtteri Palsala väittelykilpailussa.
Kuva: Sampo Harju*

Kirjoituskilpailun voittaja

bioluminesenssi

talvisin isillä ja minulla on hivenen eri käsitys siitä, mitä sisustus pitää sisällään ylen yksinkertainen ristiriita siitä, mistä kulumasta valon täytyy taittua huoneeseen ja mikä liikehdintä sopii sielulle, mikä on sopiva määrä syvyyttä isi tykkää keinovaloista ja hiiviskelystä,

klik

minä tykkää
minä en tiedä
klik
minä en tiedä mitä sisustus pitäisi sisällään silloin kun aurinko laskee
klik tulee se hämärä

klik

minulla on huoneessani mökötyksnurkkaus
kun minä mökötan minuun on liimattuna tunne
silloin ei kukaan kysele sen perään,
isi tietää että siinä se on ja mököttää

minulla on aina ovi kiinni ja hirveän tarkat korvat
isillä on kova klik ja se luulee ettei kukaan ole tietoinen jos kukaan ei näe

nimittäin talvisin jäätä ei läpäise aurinkokaan
talvisin tummuus tavoittelee meitä varhain, päivää pakenevat hämmennyneet heppoiset
talvisin taivas on onnto väreiltään mutta isi on syvänmeren eliö ja se lataa pakastimen kaljoista vastavaloa klik
minä kuhnin säkkituolissani, mieli ylen yksinkertainen ja keittiössä klik klik klik
klik klik eikä minä tiedä että

mitä sisustus pitäisi sisällään
jos kaikki olisi niin kuin yleensä perheissä sitten onkaan

televisio on taas kamalan kovalla
“meren bioluminesenssi:
kun elämä kuplii tarpeeksi syvällä
se löytää keinot ryhtyä omavaraiseksi valovarastokseen
kummajaiset kantavat valosoihtujaan otsassaan ja purevat saaliinsa veltoksi
sokaisevat uhkan kauttaaltaan”

ydintalven ydinilmapäivä, istun keittiön pöydässä, katson joulukuista harmaakadotusta
isi tulee vanhennein kasvoin
en ole katsonut sitä vuoteen silmiin

tässä on se päivänvala, jolloin valo ei enää lämmitä
kun pystyy valitsemaan, armahtaako itsensä uudelleen
vieläkö yksi säde suoneen
klik

isi varmaan ihmettelee
se kääntyy akselinsa ympäri
valo jää pakkasen ylimpään lokeroon
se kysyy jotain enkä osaa vastata kun on niin kova hikka

Havu Kupila

Finlandia

Kallion lukion opiskelija Pietari Kantonen jatko **Kallion lukion hienoja taide-esseperinteitä voittamalla kansallisen Pikku-Finlandia-kilpailun esseellään Pajtim Statovcin teoksista. Palkinto jaettiin joulukuun alussa kirjallisuuden Finlandia-palkintogaalassa.**

Hyvä Pajtim,

saat minut usein palaamaan mielessäni lapsuuteeni, isoäitini kodin edustalle Pohjois-Bulgariaan. Kesäisin istuin kaiket päivät terassin murenevilla rappusilla paahattavan auringon alla ja katselin ohikulkijoita vääntyneen rautaportin väleistä. Seurasin katseellani ohi kiitäviä nuorisoporukoita jyskyttävissä autoissa, hevoskärryissä hytkyviä vanhoja pariskuntia ja levotonta puheensorinaa ja kiljahduksia pulppuavia lapsiröykkiöitä, rukoillen hiljaa, että voisin lähteä kenen tahansa heistä mukaan ja paeta, hypätä toiseen elämään kuin kylmään veteen ja ajelehtia virran mukana tuntemattomaan kaukaisuuteen. Tunnetkohan sinäkin kaipuuta olla joku toinen?

Tuttua ja häpeällistä kuin mielikuvitusystävä, tuota voimakasta kaipuuta paeta omaa itseä on kaikkialla kirjoissasi, ja jostain syystä se sitoo minut niihin, pitää minua otteessaan kuin peili kuvajaista. En voi sanoin kuvailla sitä autuutta ja ihmettä, jota niin monella tavalla kaltaisistaan lukeminen tuottaa, kun on aina kokenut olevansa lajinsa ainoa. Romaaniasi ei tarvitse todistaa tätä ulkopuolisuudentunnetta väärin tai yrittää repiä sitä irti väkisin tuodakseen turvaa. Hyvä Pajtim, sinä et tunne minua, mutta teoksesi tarjoavat minulle kuin sisaruksen perheessä, johon en koskaan kuulunut.

Muistutan teostesi hahmoja: olen queer mies, lapsesta asti tavattoman herkkä ja epävakaassa perhetilanteessa varttunut ja ikuinen ulkomaalainen perheeni molemmissa kulttuureissa. Kaikilla päähenkilöilläsi on myös juuret Balkanilla, niin kuin minulla. Synnyin Suomessa bulgarialaiselle isälle ja suomalaiselle äidille. Tiedostan kuitenkin, että oma bulgarialainen toisen polven maahanmuuttajan näkökulmani on erillinen ja sokea romaaniasi vahvalle kosovonalbanialaisen pakolaisen näkökulmalle. Kosovon kulttuuri, historia ja sodan perintö eivät kuulu minulle alkujaankaan, enkä tahdo häivyttää sen merkittävyyttä kirjallisuudessasi samaisuttamalla sitä liikaa itseäni. Siitä huolimatta tunnistan usein vahvasti, miltä hahmoistasi tuntuu.

Puhtaalta pöydältä aloittaminen ja uudet alut lienevät houkuttelevia kenelle tahansa. Omien aikaisempien valintojen ja sitoumusten pyyhkiminen ja elämän uudestaan rakentaminen kuin videopelin käynnistäminen

uudelleen vaikuttaa melkein kuin porsaanreiältä elämän ainutkertaisuudelle; miksi elää vain yhdenlainen elämä yhdenlaisena ihmisenä, kun voi elää monia?

Olen hahmojesi tavoin jäänyt ulkopuolelle lähes jokaisesta lokerosta, jota minulle on koskaan tarjottu. Koen olevani kuin kimeeri, jonka Kujtim kohtaa romaanissasi Lehmä synnyttää yöllä: valtavan yksinäinen, kävelevä ristiriita. En ole nainen mutta en aivan mieskään, en kuulu isäni kulttuuriin sen paremmin kuin äidilleni-kään, ja minun on toisinaan edelleen vaikeaa karistaa ajatusta, että vaikka mitään näistä tekijöistä ei huomioitaisi, olisin silti tavalla tai toisella sekalainen, monipäinen kummajainen.

Niin kuin kaikki syrjintä, itsensä vierastaminen lienee ainakin osittain opittua. Kujtimin äidin tapa puhua pojastaan muistuttaa sitä ihmettelyä, jota sain osakseni lapsena: “Jumala varjelkoon, välillä minä pelkään sitä poikaa vaikka hän on on tullut minusta, vaikka hänessä virtaa meidän veremme.” Aikuisten hämmennys ja pettymys minun poikkeavuuteeni jätti minulle saman perinnön, jonka Kujtim sai, tunteen siitä, että on tuntematon jopa omalle perheelleen. Erilaisuuteni muuttui mielessäni synnynnäiseksi, perusteelliseksi viallisuudeksi, niin kuin syntyessä vääristyneeksi vasikaksi, jonka teurastettu liha ei edes kelpaa syötäväksi.

Ristiriitaiset tunteet omia kotikulttuureja kohtaan ovat osa jokaisen päähenkilösi sisäistä taistelua, ja sen taistelun minä jaan heidän kanssaan. Niin kuin minä Bulgariassa, päähenkilösi on usein jollakin tavalla normien vastainen Kosovossa, queer ja luonteeltaan väättyväinen tai erityisen herkkä, ja Suomessa olemme puolestaan eksotisoituja ja rasistisen, transfobisen sekä homofobisen syrjinnän kohteita. Tunnistan itsessäni sen saman katkeruuden, jota he kokevat kotikulttuuritaan kohtaan tultuaan niissä jatkuvasti syrjityiksi ja joka vuorostaan etäännyttää ja vieraannuttaa heitä omista juuristaan ja saa heidät häpeilemään niitä. Kaiken lisäksi sisäistetty syrjintä vain ruokkii tätä katkeruutta ja häpeää.

Tiedostan, etten kaikista kokemuksistani huolimatta ole olosuhteitteni vanki, ja tällainen halu paeta omaa häpeäänsä toisen ihmisen elämään on ylipäättänsä kenties naiivia. Kärsimys on aina suhteellista ja loppujen lopuksi väistämätön osa elämää, joten realistisesti on turha etsiä elämää, joka ei syystä tai toisesta toisinaan vaikuttaisi toivottomalta. Joku voisi ajatella, että romaanissasi Tiranän sydän Bujar on naiivi ajatellessaan, että löytäisi paikkansa maailmasta hyppien identiteettistä ja maasta toiseen aina, kun jotain menee pieleen. Minä ajattelen, että hän on pahasti eksyksissä, mutta osoittaa erityistä vahvuutta ja viisautta etsiessään vielä kaiken kokemansa jälkeen sinnikkäästi sellaista elämää, johon kokee kuuluvansa.

Uskon, että halu olla joku toinen ei ole itsetuhoisuutta,

vaan merkki elämänjanosta. Toisen ihmisen elämästä unelmoiminen vaatii uskoa elämisen arvoiseen elämään asiana, joka on löydettävissä ja olemassa, vaikkakin vaikeasti saavutettavissa. Tahdomme irti itsestämme, mutta tahdomme silti olla ja elää, eikä se ole itsestäänselvyys. Jos en synkimpinä hetkinäni olisi antanut itseni unelmoida Bujarin tavoin mahdollisuudesta päästä jotenkin itseni ulkopuolelle ja kokea elämä viimeinkin kaikessa loistossaan, en olisi puhaltanut happea sille kuolevalle liekille, joka oli uskoni elämän arvokkuudesta. Naiivia tai ei, se on pitänyt meidät hengissä, kuin nuotion viimeinen kipinä, joka loistaa sinnikkäästi tuhkan keskellä, suostumatta sammumaan.

Niin kuin Kujtimille tapahtui, myös minun luonnollinen haluni miellyttää ja kuuluu joukkoon perheeni molemmissa maailmoissa – tai edes yhdessä niistä – repi identiteettini palasiksi ja jätti minut eksyksiiin. Näen Kujtimissa sen, miten vetäydyin itseeni, etten olisi vahingossakaan kenenkään tiellä, ja miten häpeilin kaikkea itsessäni. Pelkäsin ajatusta, että kaikki väärä minussa on peruuttamatonta ja lopullista, ja puolustauduin sitä vastaan ajattelemalla samalla tavalla kuin Bujar: “Kenenkään ei ole pakko olla se ihminen joksi on syntynyt, vaan itsensä voi koota kuin palapelin.” Ehkä sen takia päädyin rakastumaan teatteriin, jossa sain leikitellä identiteetillä, vähentää sen roolivaatteisiin ja vuorosanoihin ja unohtaa, että ihmisyyteen kuuluu myös asioita, joita ihminen ei voi muuttaa itsessään.

Kun on kaiken kokemansa jälkeen vakuuttunut siitä, että oma viallisuus on peruuttamatonta, pakokeinoja aletaan etsimään oman identiteetin ulkopuolelta. Bujar vaihtelee identiteettiään ja asuinpaikkaansa mielivaltaisesti, joskus jopa päivittäin, Kujtim puolestaan kääntää selkensä entiselle elämälleen ja alkaa salaa elämään uutta, vaatimatonta elämää kaupan työntekijänä. Tekeillä näin he muistuttavat minua siitä osasta itsensä vierastamista, joka yllyttää vaihtamaan identiteetin kertaheittolla, yrityksenä kadottaa oman entisen itsensä muuttamalla äkillisesti joksikin toiseksi. He edustavat minulle tietynlaista fantasiaa radikaalista paosta, jota en itse ole koskaan uskaltanut toteuttaa.

Mitä tapahtuu, kun äkillisen muutoksen tekemisen sijaan sisäistetyt halut pyritään tukahduttamaan juurruttamalla itsensä paikoilleen? Romaanissasi Bolla Arsim kadottaa itsensä hitaasti ja huomaa muuttuvansa ihmiseksi, jota ei enää tunnista. Hänen identiteettinsä muuttuu evolutiivisesti ympäristöön sopivaksi, mutta tuntemattomaksi. “Tätä elämää ja kaikkea siihen kuuluvaa on niin helppo halveksua siksi, ettei mikään siitä ole minun”, hän toteaa ajaututtuaan tuskallisen kaus omista todellisista arvoistaan ja tarpeistaan.

Arsim on minulle kuin majakka. Meissä on paljon samaa: näen itsessäni hänen vetäytyväisyytensä ja varovaisuutensa, tietynlaisen passiivisuuden. Luulen, että hän ymmärtäisi, miksi suuret eleet ja päätökset tun-

tuvat minusta samalta kuin avomerelle purjehtiminen ilman karttaa tai kompassia, uhkarohkealta ja peruuttamattomalta, mutta samalla väistämättömän kutsuvalta. Arsim merkitsee minulle sitä, että en ole ainoa, joka jähmettyy muutoksen ja häpeän edessä ja huomaa sitten elämänsä lipuvan ohi jonkun toisen ohjaamana; olen yksin merellä, mutta tuon valon takana on joku toinen yksinäinen, jota piiskaavat samat aallot.

Näen erityisen paljon itseäni siinä, miten Bekim navigoi yksinäisyytensä kanssa esikoisromaanissasi Kissani Jugoslavia. Bekim päättää hankkia lemmikkikäärmeen ja tekee parhaansa antaakseen sille hyvän kodin, kouluttaa sitä, jotta heidän yhteinen elämänsä toimisi mahdollisimman hyvin. Lopuksi käärme kuitenkin yrittää kuristaa hänet, ja Bekimin täytyy tappaa se pelastaakseen oman henkensä. Eläimenä joka luo nahkansa säännöllisesti, käärme symboloi Bekimin kaipuuta muuttua; hän yrittää kesyttää tuon kaipuun ja pitää sitä hallinnassaan, mutta joutuukin vain itse sen tukahduttamaksi. Ehkä halu olla joku toinen, vaihtaa paikkoja toisen ihmisen kanssa, onkin entisen itsensä kadottamisen halun sijasta halua uudistaa itsensä, raahautua pois kokemustensa painon alta ja astua puhtaana ja kimaltelevana siihen elämään, joka odottaa häpeän suompeitteen takana.

Täytän ensi vuonna 20 vuotta. Niin kuin käärme luomassa nahkaansa olen tehnyt kaikkeni kiemurrellakseni menneisyydestäni pois, etten enää olisi se murheelinen lapsi baban portailla, unelmoimassa elämääni pois, mutta en ehkä koskaan saa tuota kaipuuta täysin karistettua. Joskus kesäiltoina Helsingissä ohitseni kulkee aalto kuumen asfaltin ja tuomen tuoksua, joka saa minut jähmettymään paikoilleni ja palautumaan hetkeksi isäni kotikylään. Hetkeksi kävelen jälleen kastanjapuiden alla isäni ja veljeni kanssa ja tunnen rinnassani sen saman onton yksinäisyyden, joka varjosti minua minne tahansa meninkin. Sitten tuuli kääntyy ja palaan Helsinkiin, mutta yksinäisyys jää luokseni, kuin pitkä varjo, joka kurottuu siniä pitkin ja kurkistelee ikkunoista sisään. Päättän, etten tällä kertaa pakene sitä niin kuin Bujar tai Kujtim, en yritä kesyttää sitä niin kuin Bekim tai sulloa sitä piiloon niin kuin Arsim, en mitenkään yritä estellä sen olemassaoloa, niin kuin aina teen. Annan sen olla. Odotan pahinta, että se sujahtaisi sisälleni kuin demoni ja ottaisi minusta lopullisesti vallan. Sen sijaan se istahtaa viereeni kotioveni portaalle ja lämmittelee kanssani auringossa, hyräillen hiljaa.

Pietari Kantonen



*Pietari ja Pajtim Statovci.
Kuva: Monja Kataja*

Kallion lukion joulujuhla

perjantaina 19.12.
kello 13.30

Helsingin työväenopiston juhlasali



Yllä: kirjoituskilpailun palkintojonossa Havu Kupila, Senni Jortikka, Neea Lehmusveden tuuraaja, Veera Valkila, Hanna Hiltunen ja Riina Nurmela. Alla: joulujuhlan tekijöiden yhteiskuva. Kuvat: Lilia Takala

OHJELMA

Joulun keikkaputki: joulupukin töissä
säv. & san. J. Karjalainen & T. Vikstén

Oppilaskoreografia: Copper Blondes

Koreografia: Venla Vaarala
Tanssijat: Iiona Hurme, Pihla Lappalainen, Nella Marttinen, Saana Pallaskorpi, Inna Rajapaju, Ursula Schaubman
Musiikki: See You Assholes Later (Labrinth), Pride - Uderworld (Miles Bush)

Tanssielokuva: ketju

Työryhmä: Sun Grann, Alisa Heikinheimo, Lara Lehtipuu, Enni Luotola, Cara Nieminen, Iina Nieminen, Pärre Paakkari, Pihla Pajari

Dokumenttielokuva: keinu
tekijä: Aura Koivukangas

Rotterdam:

Kolmen pointin humppa

säv. I. Oksala & S. Niskanen, san. S. Kenttämää & I. Oksala
Elena Alexiew, Bella Harstela, Suvi Kenttämää, Unna Kilpeläinen, Sanni Liljebblad, Siiri Niskanen, Iiris Oksala, Valtteri Palsala, Lili Parvinen, Ruoho Petänen, Enni Puska

Kirjoituskilpailun palkintojenjako

Joulun keikkaputki ja Kallion lukion kuoro:

Jingle Bell Rock
alkup. säv. & san. J. Beal & J. Boothe,
sov. Tarja, J. Dooley, T. Palmer

Oppilaskoreografia: Don't Get Comfortable

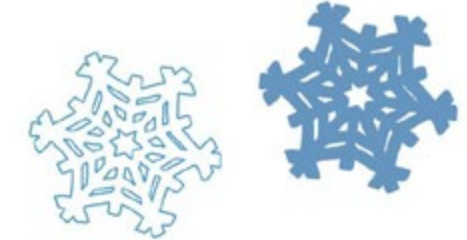
Koreografia: Roosa Tölkö
Tanssijat: Kiia Kuusisto, Metta Petäinen, Nelli Holtappels, Inna Bodson, Siiri Elomaa, Sohvi Seitsonen, Xinmei Tarkkanen
Musiikki: Gnarly (Katsye), Kiss Me Thru The Phone (Soulja Boy), M.I.A (Katsye)

Joulun keikkaputki:

Joulun neiet
säv. J. Chydenius, san. E. Leino

Kohtaus Kalevalasta

Elis Lönnrotin Kalevalan mukaan näyttämölle sovittaneet
Matti Kusela, Seppo Huusonen ja Pavo Iiski
Esintyjät: Helmi Aequil, Saara Atkia, Viinö Antio, Liian Beckman, Inna Bodson, Bella Harstela, Ansa Heinimäki, Heiri Huttunen, Nelli Ilppola, Noeli Koepel, Frida Kyber, Kia Kätkkäinen, Sofia Laakkonen, Miru Laakkonen, Linnea Lehtinen, Leone Luomajärvi, Reeta Luostarinen, Miina Lähti, Ella Moisala, Anne Mulas, Amanda Niipinen, Saana Pallaskorpi, Alma Pasa, Tiika Rieger, Isabel Romero, Laila Seppänen, Nadja Sob, Ilmari Suominen, Kati Suonen, Jay Tansilhti, Kerttu Tervo, Linda Törnänen, Lami Valerinta, Teija Vuorinen, Vilma Värjola
Ohjans: Noora Peltokukka ja Annemari Untamala



Yhteislaulu: Kulkuset
säv. J. Pierpont / S. Stevens, san. J. Pierpont

MUUT TEKIJÄT

Joulun keikkaputki

Mai Aalto, Elena Alexiew, Sol Aura, Vera de Arruda Camara, Jennifer Evans, Sun Grann, Aatu Halminen, Amanda Heinonen, Heta Hukkanen, Pisara Härkönen, Aamu Jauhainen, Senni Jortikka, Kerttu Kalliainen, Lahja Kangas, Iida Karvonen, Vilma Keskitalo, Unna Kilpeläinen, Avar Kivimäki, Unna Korhonen, Emil Korsinkin, Havu Kupila, Linnea Lehtinen, Malin Lehtonen, Sanni Liljebblad, Iina Niinen, Kerttu Partanen, Lenni Pesola, Ruoho Petänen, Elmo Puittinen, Petra Ranki, Taika Rieger, Ronja Ristola, Saana Savisalo, Alina Sipilä, Sara Solehmainen, Kira Sunttila, Ilmari Suominen, Xinmei Tarkkanen, Mara Tommonen, Helmi Torkler, Turo Uotila, Saini Vajja, Eetu Vainikainen

Lavastus

Sol Aura, Bella Harstela, Kerttu Pukema

Valo

Helmi Kiljunen, Lev Moltchanov, Anni Mäkinen, Matti Nummela, Norah Lucasczyk, Valo Toivanen

Ääni

Helmi Aikala, Sol Aura, Julia Hauhia, Liia Hokkanen, Joonatan Kallio, Keisha Kasule, Seth Lättilä, Matti Nummela ja Riina Nurmela.

Käsiohjelma

Mea Määttä

Ohjaavat opettajat

Sampo Harju, Maija Ihanainen, Hanna Kivimäki, Emilia Lehtinen, Mirva Mäkinen, Kasper Mäki-Reinikka, Susanna Pasula, Noora Peltokukka, Joonas Tuominen, Annemari Untamala ja Alpi Vaaleja



Kalevala

Käsikirjoitus: Elias Lönnrotin Kalevalan mukaan näyttämölle sovittaneet Matti Kuusela, Seppo Huunonen ja Paavo Liski; lyhentänyt ja sovittanut Annemari Untamala.

Musiikki. Seppo Paakkunaisen Kalevala Draamaan säveltämät teokset ja ensimblen muusi-
koiden improvisaatiot.

Ohjaus: Annemari Untamala ja Noora Peltokukka

Ohjaajat lukuvuoden ainoan teatterin yhteisohjauksen käsiohjelmassa:

”Päivät soisin soitettavan, illat tehtävän iloa.”

Teatteriesityksen valmistaminen on monitasoinen projekti. Se vaatii osallistujilta epävarmuuden sietoa, visiointia, kokeilua ja valintoja; samassa prosessissa heittäytyään, annetaan mielikuvituksen lentää ja toisaalta pohditaan realiteetteja. Tämä ensemblejoukko on todella lähtenyt lentoon ensimmäisistä harjoituksista alkaen. Näyttelijät ovat pistäneet itsensä täysillä likoon ja muuntautuneet aalloista puiksi, pedoista suoksi, juhkakansasta nälkäkurjiksi ja ilmaisullaan antaneet kalevalaisen mielenmaiseman saada fyysisiä muotoja. Työllään nämä esiintyjät osoittavat teatterin tärkeyden maailmassa. Aivan samoin kuin yksilöt ja yhteisöt ratkaisevat Kalevalassa konflikteja luovien tekojen ja taiteen keinoin, me tekijät uskomme siihen, että maailma tarvitsee teatteria rakentamaan parempaa ja yhdenvertaisempaa todellisuutta meille kaikille. Teatteri vie tilaa, se näkyy ja kuuluu, ja tärkeänä ihmisyyden soihdunkantajana niin sen kuuluu tehdäkin, myös koulussa! Sillä samalla teatteri voimaannuttaa niin tekijöitensä kuin katsojia, rakentaa yhteisöllisyyttä, tekee ilmiöitä näkyviksi, ja kaiken keskellä kuplii teatteriin olennaisesti kuuluva leikkilisyys ja sen ilo!

Opiskelijoiden kokemuksia Kalevala-produktiosta:

”Nyt Kalevala-produktiossa en ainoastaan todistanut muille, että pystyn näyttelemään; ylitin kaikki omat odotukseni itselleni, nautin lavalla olemisesta suunnattomasti ja voin todella sanoa olevani ylpeä siitä työstä, mitä lavalla tein. Kiitos Ansu ja Norsu siitä, mitä olette minulle teatterin parissa opettaneet; sen, että kuningasta ei voi näytellä

yksin, sen mitä on teatterin todellinen taika ja se ilo mitä teatteri tuottaa kaikille sen osapuolille. Jokaisen nuoren olisi koettava yksi teatterinäytös elämänsä aikana, se on mittaamattoman arvokas kokemus, ja teidän innoittamana Annemari ja Noora lupaan, että mihin tahansa polulle elämäni suuntaakaan, tulen kantamaan teatterin iloa sydämessäni ja lupaan puolustaa teatteria ja kulttuuria viimeiseen asti niin eduskunnassa kuin sen ulkopuolella.”

”Lavastuksessa ja muissa taustahommissa pyrin aktiiviseen roolin omien epävarmuuksieni helpotukseksi - taustahommien on kannettava oma vastuunsa ilman paljoo peräänhuutelua.”

”Sain myös harjoitella sietämään epävarmuutta, jota hitaasti rakentuva produktio minussa herätti. Pitkät illat studiotatterilla olivat eittämättä rankkoja, mutta myös antoisia. Olimme koko ryhmä siinä yhdessä, enkä vaihtaisi sekuntiakaan pois.”



”Sen lisäksi, että seurasin ohjeita ja annoin kehitysideoita, myös improvisoin lonkalta, silloin kun koin musiikin sopivaksi. Tämä tietysti edellytti luottamusta ohjaajilta, jotka mahdollistivat musikaalisen luovuuden hyödyntämisen ensembletyössä. Koen aktiivisen kontaktin lavalla tuoneen esitykseen tunnelman, joka siirtyi myös yleisöön. Oli mahtavaa olla tässä produktiossa mukana!”

”Kalevala oli mulle tosi merkityksellinen. Koen, että te ohjaajat saitte mut heittäytymään ja pääsemään tähän pisteeseen, jossa projekti tuntuu niin merkitykselliseltä. Näin kuinka te olette motivoituneita ja kuinka haluatte saada projektin toimimaan. Ihailen teidän rakkautta teatteriin ja miten se näkyy. Miten kuuntelette ja jaksatte olla virkaintoisia. Miten OIKEASTI ootte (tai ainakin tuntuu siltä) intohimoisia ja inspiroituneita teatterista ja miten ette lannistu. Oli turvallinen ja ymmärretty olo.”

Muuta sinulle merkityksellistä? ”IHMISET JA TEATTERI, JOKA NÄKYY JA KUULUU.”

*Annemari Untamala ja Noora Peltokukka,
teatterin opettajat*

Hulda J

Hulda J -proggis pohjautui Hella Wuolijoen Juurakon Hulda -näytelmään ja toteutettiin työryhmälähtöisesti pohtien tasavertaisuutta yhteiskunnassa, rajoja ja niiden ylittämistä.

”Minä tahdon elää omaa elämääni, tapella niiden ihmisten puolesta, joiden joukosta olen tullut. Tahdon itse murtaa tuon kirokun seinän, joka eteeni on noussut!”, Hulda julistaa näytelmän loppupuolella.

Teoksen ohjasi opetusharjoittelija Ella Jokilehto, ja ohjaavana opettajana toimi Noora Peltokukka.

Ote ohjaajan sanasta käsiohjelmassa:

”Mistä Hella Wuolijoen klassikkoteos Juurakon Hulda meille kertoo? Miten sinnikkäästi unelmiensa eteen töitä tekevä Hulda liittyy politiikassa vaikuttaviin naisiin 2020-luvun Suomessa? Miksi yhä edelleen joku saa piirtää rajan, jota joku toinen ei saa ylittää? Miksi yhä edelleen on niitä jotka istuvat korokkeilla ja niitä, jotka kuuraavat? Ja ennen kaikkea: mitä sille pitäisi tehdä? Purkaa koko mätä rakennelma? Sanoa vastaan, piirtää itse omat rajansa vai tyytyä osaansa ja pelata parhaansa mukaan niillä korteilla, jotka on saanut?”

Opiskelijan kokemus prosessista:

”Suorituksiakin arvokkaampaa oli se, että rakennettiin yhdessä syvä luottamus ja lempeys toisia kohtaan. Kun pystyi olemaan projektin kannattavana, lavalle astui ydinminä, joka uskalsi kokeilla, rakastaa ja sitoa rooliinsa hankaliakin tunteita.”

Noora Peltokukka, teatterin opettaja

Kohtaus Kalevalasta. Kuvassa vasemmalta Aune Multas, Nadiya Sola, Jay Tauslahti, Sofia Laakkonen ja seisomassa Saana Pallaskorpi. Kuva: Niilo Tyrväinen

Vanhojentanssit

”Vanhat tuntuu hitsaavan koko vuosikurssin yhteen”, sanoisi aika moni lukiolainen, jos kysyttäisiin, mikä on Vanhojen paras osa - etenkin, mikäli vastaaja tajuaa olla mainitsematta jatkoja. Meillä Kalliossa Vanhojen vaikutus on vastaava, ellei jopa hiukan yhteenhitsaavampi keskimääräiseen verrattuna. Ihan konkreettisestikin, sillä meillä on Suomen pienin harjoitustila ja ei, ikkunat eivät avaudu. Hitsaukseen olennaisesti kuuluvat kirkas valovoima, korkea lämpötila sekä tarkka työ toteutuvat, ja jokainen niistä on lähtöisin nuorista, ottamatta mitään pois itse sirkuksen tirehtööriltä, Alex Bodsonilta.

Olen itse saanut tanssia Vanhat jo kahdesti ja huomata molemmilla kerroilla tietyn ilmiön. Tiivistän sen nyt presidentillisesti kolmeen pointtiin: ensin alkavat kauhea tohina ja intohimoinen ideointi, sitä seuraavat kaamea hässäkkä ja marraskuinen masennus, kun todetaan Pas de Quatren askeleiden olevan aivan liian vaikeat. Kolmanneksi sitten tuleekin ilontäytteinen, odotettu ja ainutlaatuinen tanssipäivä, joka, uskokaa tai älkää, menee aina yhtä mainiosti.

Siispä myös meidän vuosikurssimme Vanhat menivät sutjakkaasti. Päivä antoi parastaan, aurinko paistoi, pakkaneen oli kirpeä ja sali tupaten täynnä yleisöä, vaikka Suomi mittelikin Ruotsia vastaan olympiajäähkiekossa samanaikaisesti.

Hienosti vedetty, sanoi Alex Bodson.
Kiitos Vanhat 2026, sanon minä.

Eino Alaterä

*Tanssin pyörteissä Paasitornin Juhlasalissa.
Kuva: Jenni Urpilainen*

Yhteisölle!

Kolme vuotta sitten Kallion lukion ovista käveli sisään hyvin pelokas ja varautunut nuori. Olin yläasteella rakentanut ympärilleni kuoren, muokannut itsestäni erehtymättömän perfektionistin ja itsenäisen suorittajan: pelkäsin epäonnistumista ja haavoittuvaisuutta. Hetken pohdin, kuulunkohan tällaiseen kouluun ollenkaan, mutta onnekseni jo syksyn ensimmäiset kuukaudet todistivat toisin.

Kallion kulttuuri on ainutlaatuinen, koska se on rakennettu opiskelijoiden toimesta juuri meidän näköisemmeksemme. Se on mosaiikki, joka rakentuu jokaisen yksilön omaäänisestä panoksesta. Parhaat muistoni Kalliossa ovat muodostuneet erilaisten tapahtumien myötä, kuten rap- ja tanssibattlejen kautta. Täysin opiskelijälähtöiset battlet tuovat esille yhden Kallion arvokkaimmista piirteistä: avoimen lavan jokaiselle täysin omana itsenään.

Kuoreni alkoi murtumaan pala palalta, kun monen päivän pohdinnan jälkeen viimein uskaltauduin osallistua tanssibattleen. Sekä yleisöstä että muista kilpailijoista huokuva energia oli miltei käsinkosketeltavaa. Yleisö säteili uskoa minuun, mikä vuorostaan sai minut uskomaan itseeni yhä enemmän. Sain myöhemmin etuoikeuden toimia battlejen DJ:nä, jolloin pääsin seuraamaan yleisön ja lavan vuorovaikutusta paraatipaikalta. Kalliossa inspiroivaa on ollut se, kuinka moni uskaltaa yrittää ja kokeilla: jokaiselle kilpailijalle hurraataan silkasta uskalluksesta astua lavalle. Itsensä asettaminen niinkin haavoittuaiseen asemaan ei todellakaan ole helppoa. Opiskelijakunta on kuitenkin todistanut kerta toisensa jälkeen olevansa kannatteleva voima jokaiselle, joka sen uskaltaa tehdä.

Olen uskomattoman etuoikeutettu, sillä olen saanut tapahtumien kautta ympärilleni yhteisön osaavia sekä intohimoisia ihmisiä, joiden polut varmasti risteävät omaani vielä pitkään lukioajan jälkeenkin. Tärkeintä ei kuitenkaan ole, että osaa

tehdä jotakin jo valmiiksi. Tärkeintä on halu oppia ja luoda jotain omaa, intohimo olla mukana tekevässä muiden kanssa. Olen saanut oppia lukuisia uusia asioita sekä myöhemmin opettaa niitä itse eteenpäin vastavuoroisessa kulttuurissa.

Yksin on vaikeaa olla hukassa ja navigoida tietään aikuisuuden kynnyksellä; hukassa oleminen on paljon hauskeempaa yhdessä. Silloin epävarmuudesta ja päämäärättömyydestä saattaa jopa päästä nauttimaan. Kun Berliini-Tukholma väliä matkava yöjuna peruttiin ollessamme Vor Der Kamera -reissulla, sattui todellinen kriisitilanne. Yö seisovassa junassa Hampurin asemalla muodostui kuitenkin yhdeksi ikimuistoisimmista hetkistä lukiotaipaleen varrella, sillä olimme kaikki samassa veneessä. Kymmenen minuuttia ennen rap-battle alkamista muistitikuni lakkasi toimimasta. Koko työryhmä kuitenkin auttoi ja sain siirrettyä tarvittavat tiedostot takaisin muistitikulle viime sekunneilla ennen ovien aukeamista. Kalliossa en ole koskaan joutunut kohtaamaan isoja ongelmia yksin: apua saa, kun sitä uskaltaa pyytää.

Kolmen vuoden aikana Kallio on opettanut, että suorittamisen ja täydellisen lopputuloksen sijasta arvokkainta on prosessista nauttiminen. En kuoreeni kääriytyneenä ensimmäisen vuoden opiskelijana olisi osannut edes kuvitella, minkälaisia mahdollisuuksia eteeni tulisi. Olen oppinut olemaan armollinen sekä itselleni että muille, ja mikä tärkeintä: olen oppinut tekemään virheitä. Olen saanut ylioppilastodistuksen muotoisessa lahjassa läpi elämän kestäviä ystävyssuhteita, itsevarmuutta kokeilla kaikkea ja olen ymmärtänyt yhteistyön arvokkuuden. Harva meistä tietää, minne suunnata seuraavaksi, mutta on varmaa, etten lähde täältä tyhjin käsin. Toivon, että jokaiselle Kalliosta valmistuvalle ylioppilaille jää kätehen ennen kaikkea yhteisö, joka tukee toisiaan. Aikuinen seisoo DJ-pöydän takana savun ja voimakkaan vihreän valon ympäröimänä pitäen yhtä kättä pystyssä

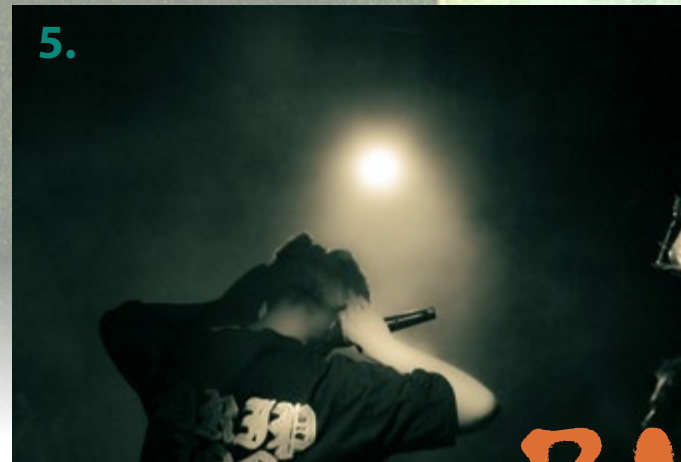
Kuvaus ge

1. Tanssibattle yleisöä
2. Fiona Ruusunen
3. Veera Valkila
4. Tanssibattle tuomarit Jooa Jokinen, Eme Tähtinen, Heta Herva

Kuva: 1. Otamo Tipa, 2. - 3. Milka Koivukoski



TANSSIBATTLE



5. Vilho Koski
- Järvinen
6. Suvi Tihinen
7. Mila Kala
8. Eino Alaterä

Kuva: 5. - 7. ja tausta Milka Koivukoski, 8. Seth Lätttilä



RAP-BATTLE





1.

CaisaKallio

Vuosittaiseksi perinteeksi muodostunut Caisa-Kallio-taidefestari järjestettiin kulttuurikeskus Caisan kanssa 20.–23.4.2026. Ohjelmassa oli laaja kirjo eri taideaineiden diplomi- ja lopputöitä sekä muita teoksia.

Maanantaina Kino Caisassa vietettiin elokuvailtaa median lukiodiplomeiden sekä muiden leffojen parissa. Tiistaina koettiin kattava otos tanssin lukiodiplomeita. Keskiviikkona pysähdyttiin puhe- taiteen äärelle, ja torstaina festarin päätti kirjalli- sen ilmaisun loppuyöilta.

Suurkiitos upeille esiintyjille, tekniikoille, tuot- tajille, ohjaaville opettajille sekä koko Caisan ammattitaitoiselle ja avuliaalle henkilökunnalle!

Sampo Harju

1. Puhetaidetta esitti Riina Nurmela. Kuva: Helmi Tack
2. Emil Korsinkin median ja Seela Helanderin teatterin lukiodiplomi CaisaKallion valkokankaalla. Puhelimessa Rania Valtonen. Kuva: Helmi Tack
3. Ilmari Tommola lukee otetta kirjallisen ilmaisun loppuyöstä. Kuva: Susanna Pasula
4. Ilmari Tommola, Veera Valkila, Aslak Koivukangas, Erika von Boehm ja Jay Tauslahti lukivat otteita kirjalli- sen ilmaisun loppuyöstään CaisaKallio-festareilla. Kuva: Susanna Pasula
5. Inka Sulaoja esitti puheilmaisun loppuyönsä Vesi- pisara jonka tapasin joskus, siellä, jossain. Kuva: Helmi Tack



3.



4.



2.



5.

Lukemisen päivä (uutinen - MED01)

Lukemisen päivä toi vaihtelua arkeen

Kallion Lukiossa vietettiin lukemisen teema- viikon kunniaksi lukemisen päivää maanan- taina 20.4.2026. Päivän aikana koululla oli yhteistä ohjelmaa, jonka tarkoituksena oli saatella opiskelijoita tekstitaiteen ja kirjalli- suuden pariin.

Lukemisen teemaviikko on vuosittainen teemaviikko, jonka tarkoituksena on innostaa ihmisiä kirjojen ja tekstitaiteen pariin. Tänä vuonna viikon teema oli lukemiseen oppimi- nen.

Viikon tarkoituksena oli juhlistaa sitä, että Suomessa lapsilla on mahdollisuus oppia luke- maan. Kouluissa voidaan järjestää lukemisen viikon kunniaksi erikoisohjelmaa.

Alumnivieraana Olavi Uusivirta

Kallion ilmaisutaidon lukiossa kaksi oppituntia oli korvattu lukuteemaisilla työpajoilla. Tarjolla oli monenlaisia työpajavaihtoehtoja, esimer- kiksi kirjallisuusaiheinen Alias, kokoontumi- nen kappaleiden lyriikoiden äärelle, osallistava runotyöpaja ja "Elämäni runo" -visailutapah- tuma. Jos näistä mikään ei tuntunut omalta, oli tarjolla myös mahdollisuus lukea omaa kirjaa itsenäisesti koulun tiloissa.



Olavi Uusivirta alumnivieraana ja Väinö Autio haastattelemassa. Kuva: Helmi Tack

Kallion lukiossa lukemisen päivää on vietetty jo monena vuotena. Siihen liittyy perinteitä, kuten lukemisen päivän vierailijan haastattelu. Vieras on perinteisesti joku julkisuudesta tuttu Kallion lukion alumni, ja häntä haastatellaan tämän suhteesta kirjallisuuteen.

Tämän vuoden yllätysvieras oli laulaja-laulun- tekijä Olavi Uusivirta. Keskustelun ja aamuna- vauksen päätteeksi Uusivirta esitti opiskelijoil- le vielä julkaisemattoman kappaleen "Oot mun beibi aina". Uusivirta sai vanhassa koulussaan myönteisen vastaanoton.

Lyriikoiden analysointia

Kallion lukion äidinkielen opettaja Monja Ka- taja piti opiskelijoille työpajan, jossa analysoi- tiin kappaleiden sanoituksia. Opiskelijat saivat itse ehdottaa kappaleita, joita analysoitiin porukalla Katajan johdolla. Analysoitavia kap- paleita olivat esimerkiksi Ultra Bran "Villiviini" ja Pehmoainon "Hulda".

Työpajaan osallistuneiden Pinja Matssonin ja Lippa Hokkasen mielestä työpaja oli mukavaa vaihtelua tyyppillisille koulupäiville.



Kuvassa Pinja Matsson ja Liia "Lippa" Hokkanen. Kuva: Jade Wilund

"Tää ei välttämättä oo sellanen, mihin tyy- pillisesti osallistuisin, mutta sain kyllä uusia näkökulmia, joita en oo aikaisemmin ajatellut", kertoo Pinja.

"Tykkään analysoida musiikkia, mutta on harmi ettei sitä pääse harrastamaan enemmän. Monilla on varmasti biisejä, mitä analysoida, ois kiva jos tällaista järjestettäis enemmänkin. Tää oli kyllä mun tän päivän lempparityöpaja", kommentoi Lippa.

Teksti: Jade Wilund



Esitimme Ääneen-proggiksen yläsalissa lokakuun alussa.



Saapumispäivänä Rotterdamissa Theaterhavo/vwo-koulun ruokalassa. Kuvat: Susanna Pasula



Esitimme Kalliolle kukkulalle yhdessä rotterdamilaisten kanssa.



Riian gettomuseo. Kuva: Niina Vääntänen



Frankfurtin Adorno Gymnasium. Kuva: Ulla Mäkilä



Vierailulla Frankfurtissa. Kuva: Nina Vääntänen

Ääneen

Teosta luodessa istuimme moneen otteeseen ringissä. Ringin ympärillä saattoi pyöriä soittajia, jotka loivat maisemia äänellään. Toisella kertaa kuulimme toistemme runoja, joita oli kirjoitettu luontoretkellä loppukesän lämmössä. Tai sitten vain puhuimme suoraa asiaa miettimällä, miten saada aihe “ääneen” kuulumaan teoksessa. Lopputulosta yhdistivät teemat ääneen sanomattoman esille tuonnista. Helposti sensuroi itseään, kun ääneen sanominen vaatii tilan ottamista, kuuntelijan ärsyttämistä ja haavoittuvaisuutta.

Rotterdam-projektin koukkuna oli tietysti itse vaihto. Parimme saapuivat lokakuun alussa Suomeen, ja kulttuurivaihto nytkähti liikkeelle heti, kun esitimme heille teoksemme ja he meille omansa. Viikon aikana kävi ilmi, että vastavuoroisuus on ydin vieraittemme kanssa toimimisessa. Luulisi, että taidekoulussa opiskelu olisi sitä samaa missä vain. Kävi kuitenkin ilmi, että siinä missä Kalliolla opiskelijat seilaavat eri taideaineiden välillä, rotterdamilaiset keskittyvät vähempään mutta intensiivisemmin.

Vieraat tutustutettiin myös Suomeen ja sen kulttuuriin – saunareissuun heidän opettajansa olivat heitä prepanneet jo ennen Suomen-matkaa. Suomenlinnassa saimme vastailta vieraiden moniin kysymyksiin historiasta. Omankin maan alakoulusta asti tuttu historia näyttäytyi uusin silmin, kun siitä kertoi jollekulle, jolla ei ole ennakkotuntemusta. Oma käsitykseni siitä, mitkä osat kulttuurista ovat itselle merkityksellisimpiä, vahvistui. Välipalanani ollut vispipuurokin herätti mielenkiintoa vieraisissa.

Matkamme Rotterdamiin alkoi Helsinki-Vantaan lentokentältä helmikuun lopussa jännittyneissä mutta iloisissa tunnelmissa. Schipholin kentällä vastassa oli yhteistyökoulun opettaja, jonka opas-

tuksella matkustimme Theaterhavo/vwo-koululle junalla ja ratikalla. Koululla saimme hyvin lämpimän vastaanoton opiskelijoilta ja henkilökunnalta, ja oli mukava nähdä tuttujamme uudelleen. Söimme koulun tarjoaman lounaan, ennen kuin saimme esittelykierroksen koulurakennuksessa. Päivän päätteeksi pääsimme tapaamaan majoittajaperheitämme ensi kertaa, mikä jännitti, mutta onneksi perheet olivat samalla tavalla innoissaan meistä, kuin mekin heistä aiemmin Suomessa.

Reissun aikana pääsimme tekemään paljon. Saimme muun muassa suunnistaa tietovisan merkeissä rotterdamilaisten avulla, nähdä monta hienoa museota, kuulla Rotterdamin historiasta kaupunkikierroksella ja tehdä taidetta koulun työpajoissa. Tietenkin esitimme myös hieman muunneltuna tekemämme taidekokonaisuuden Rotterdam-perheillemme, ja samalla näimme, mitä rotterdamilaiset ystävämme olivat valmistelleet meidän nautittavaksemme. Me kaikki esitimme yhdessä Kalliolle kukkulalle -biisin, jota rotterdamilaiset pääsivät harjoittelemaan jo Suomessa. Ohjelmaa oli paljon, ja vaikka meitä välillä vähän väsytti, kaikki se oli kokemisen arvoista.

Lähtö takaisin Suomeen oli matkan vaikein osuus. Lauloimme vielä kerran koulumme tunnuslaulun yhdessä rotterdamilaisten kanssa, ennen kuin halusimme heipata ja lähdimme koululta. Ennen lentoa saimme Suomen-porukalla vielä pikaisesti kokea Amsterdamin, mikä rinnassa painavasta haitteudesta huolimatta oli hieno huipennus reissullemme etenkin, kun ilma oli lämmin ja aurinkoinen. Kokonaisuudessaan reissu ja koko proggis olivat ikimuistoinen kokemus, josta kertyi lämpimiä muistoja ja uusia ystäviä.

Bella Harstela ja Valtteri Palsala

Historiaa ja yhteiskuntaoppia kansainvälisesti

Tänäkin vuonna historian ja yhteiskuntaopin opetuksen yhteydessä tehtiin useita opintomatkoja. Kallion lukio oli mukana Euroclion eli historianopettajien kansainvälisen järjestön Facts Not Fiction-projektin toteuttamisessa. Projektirahoituksella vierailtiin syksyn alussa Riassa tutustumassa Baltian juutalaisten historiaan ja kohtaloon toisessa maailmansodassa. Lisäksi opettaja Niina Vääntänen osallistui marraskuussa projektin päätösseminaarin Frankfurtissa.

Syyskuussa järjestyi myös jo perinteeksi muuttanut sotahistorian matka. Tällä kertaa kohteena oli pääkaupungin ilmapuolustuksen kohteet, Tuusulan ilmatorjuntamuseo, ja lopuksi suuntasimme Mikkeliin, jossa yöpymisen jälkeen tutustuttiin Sodan ja rauhan keskus Muistiin.

Koulussamme vieraili syyskuun aikana opettaja ja opiskelijoita Frankfurtin Adorno Gymnasiumista. He pääsivät aamupäivisin oppitunneille ja iltapäivisin suuntasivat kulttuurikohteisiin, kuten Suomenlinnaan ja Ateneumiin. Pääsimme vasta-vierailulle toukokuussa keväiseen Frankfurtiin. Vierailun aikana tutustuimme sekä historiaan että Frankfurtin asemaan Euroopan pankkikeskukseksi. Vierailu Euroopan keskuspankissa ja lukuisissa museoissa piti ryhmän kiireisenä. Saimme myös kokea kahtena päivänä saksalaista kouluarkea isäntiemme oppitunneilla. Yhteistyö jatkuu tulevana lukuvuotena 2026-2027.

Unkarilaisen kumppanikoulumme (Pasaréti Szabó Lőrinc Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola és Gimnázium) opiskelijoita vieraili elokuussa tutustumassa etenkin opiskelijakunta-toimintaan. Keväällä järjestimme YH3-kursilla yhteisen etäoppitunnin, jossa unkarilaiset opiske-

lijat kertoivat meille edessä olevista jännittävästä parlamenttivaaleista. Vaaleja seurattiin oppitunnin jälkeen yhteisessä WhatsApp-ryhmässä ja saimme reaaliaikaista tietoa ääntenlaskennasta. Tulevana lukuvuotena 2026-2027 aloitamme pitkäkestoiset yksilövaihdot koulun kanssa: kolme opiskelijaa molemmista kouluista pääsee Erasmus+-varoin reiluksi kuukaudeksi vaihtoon.

Niina Vääntänen, historian ja yhteiskuntaopin opettaja

Rooma-Helsinki

Erasmus+ -yhteistyöprojekti roomalaisen lukion kanssa 13.4. – 18.4.

Kallion lukio osallistui Liceo Statale Niccolò Machiavelli Roma -koulun kanssa yhteistyöprojektiin, jossa oli mukana 13 roomalaista ja 13 kalliolaista opiskelijaa. Vierailijat majoittautuivat kalliolaisten opiskelijoiden luona ja osallistuivat heidän kanssaan oppitunneille aamupäivisin. Ilta-päivisin ohjelmaan kuului Helsingin nähtävyyksiin ja lähiseudun luontokohteisiin tutustumista. Ryhmä vieraili myös Helsingin observatoriossa ja sai esittelyn tähtitieteen historiasta Suomessa. Sen lisäksi Aalto yliopiston arkkitehtuurin laitoksella roomalaiset saivat esitelmän suomalaisen arkkitehtuurin historiasta. Näihin aihepiireihin tutustutaan lisää roomalaisesta perspektiivistä, kun filosofian ja matematiikan aihepiirien ympärille rakentuva vastavierailu toteutetaan syksyllä 2026.

Ulla Mäkilä, matematiikan opettaja

TUKEA

Kohtaamisia ja toivoa

Opiskeluhuollon lukuvuoteen on mahtunut paljon erilaisia kohtaamisia opiskelijoiden kanssa. Iso osa terveydenhoitajan, psykologien ja kuraattorin tapaamisista tapahtuu luottamuksellisesti suljettujen ovien takana. Tapaamisiin sisältyy usein vaikeiden kokemusten, kuten ahdistuksen, surun ja yksinäisyyden äärellä olemista, elämäntilanteeseen, opintoihin tai ihmissuhteisiin liittyvien hankalien tilanteiden ja tunteiden käsittelyä sekä laajemmin mielenterveyteen ja jaksamiseen liittyvien pulmien yhteistä kohtaamista. Paljon on myös helpotusta ja toiveikkuutta, vointiin ja elämäntilanteeseen löytyneitä uusia näkökulmia tai keinoja, parempaan kääntyneitä tilanteita sekä itsestään uuden oppimista. Usein jo vaikeiden kokemusten ja tunteiden jakaminen sekä niiden äärelle yhdessä pysähtyminen auttaa. Meille on tärkeää ja merkityksellistä, että opiskelijat voivat hakeutua nopeasti ja matalalla kynnyksellä meidän luoksemme.

Runsaasti on ollut kohtaamisia myös ryhmien kanssa esimerkiksi ensimmäisen vuosikurssin ryhmäytystunneilla, Muualta muuttaneiden ryhmän kanssa, Iltapäiväkerhoissa, Hyvinvointikahveilla, tutoreiden kanssa, Abikahveilla sekä OPKH:n ja opiskeluhoitoryhmän aamukahveilla. Olemme tänä lukuvuonna tiivistäneet yhteistyötä myös huoltajien kanssa opiskeluhuollon huoltajieniltojen merkeissä. Opettajien kanssa hyvä yhteistyö on jatkunut tänäkin vuonna muun muassa moniammatillisena yhteistyönä, mahdollisuutena konsultoida ja yhdessä pohtia, miten toimia parhaalla tavalla erilaisissa tilanteissa.

Mirja Färkkilä-Järvinen, Jenna Rintaluoma

Tervetuloa Kallioon!

Keväällä 2025 valittiin uudet tutorit auttamaan tulevia Kallion lukion ykkösiä. Iso osa joukosta oli senhetkisiä ykkösiä, mutta oli muutama kakkonenkin matkassa. Kevään koulutuksissa tutustuimme toisiimme, leikimme ja suunnittelimme tulevaa kesää ja syksyä. Me ensimmäisen vuoden tutorit saimme hyvää kannustusta ja apua jo tutoreina olleilta.

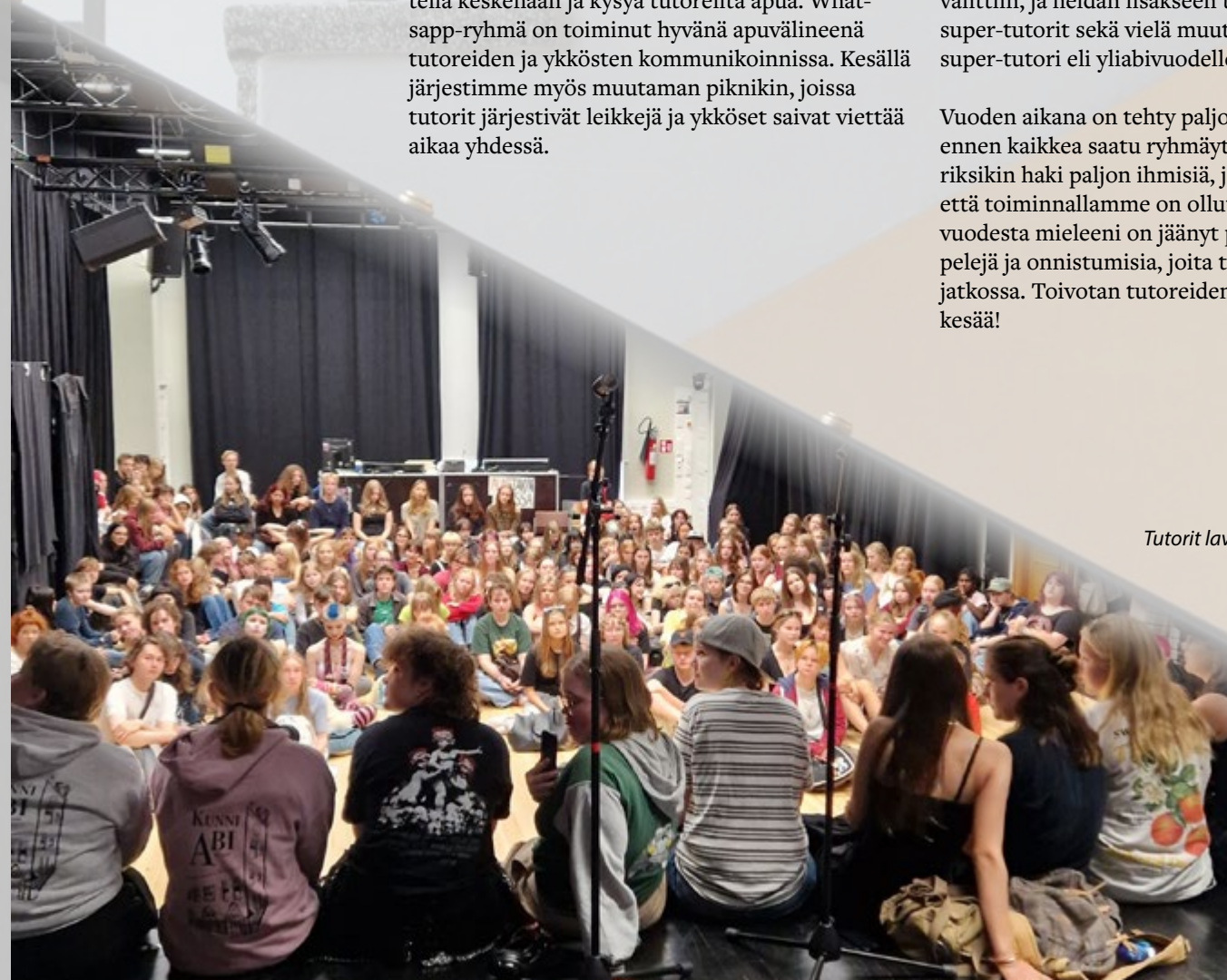
Kesällä Kallion lukioon valittiin uusia ykkösiä, ja yhteishaun tulosten jälkeen järjestimme muutaman tutustumispäivän. Uudet ykköset saivat tutustua kouluun ja muihin ykkösiin yhdessä. Osallistujia oli suhteellisen paljon, ja ykkösvuotiset olivat aktiivisia. Kesällä perustimme myös Whatsapp-ryhmän, jossa ykköset saivat keskustella keskenään ja kysyä tutoreilta apua. Whatsapp-ryhmä on toiminut hyvänä apuvälineenä tutoreiden ja ykkösten kommunikoinnissa. Kesällä järjestimme myös muutaman piknikin, joissa tutorit järjestivät leikkejä ja ykköset saivat viettää aikaa yhdessä.

Kouluvuoden alkaessa me tutorit autoimme uusia ykkösiä koulussa parin ensimmäisen päivän ajan ryhmäyttäen ja näyttäen Kallion lukiota heille. Tutorit järjestivät perinteisen ryhmäytymispäivän poikkeuksellisesti sisällä sään takia, mutta se onnistui silti hyvin. Kesän hiipuessa syksyyn myös Whatsapp ja avun tarve vähitellen hiljenivät ja ykköset alkoivat sopeutua Kallion lukioon. Syksyllä tehdyissä opintovalinnoissa tutorit auttoivat ykkösiä järjestämään heille mieluisat lukujärjestykset.

Syksyn puolella järjestettiin myös ryhmäyttävät "ketut" sekä pikkujoulut. Tutorit järjestivät vuoden aikana erilaisia teemapäiviä ja temaviikkoja ja olivat myös opastamassa ykköselle hakevia ysejä Kallion tapahtumapäivässä sekä avointen ovien päivissä. Keväällä tutorien tehtävät vähenivät ja uusien tutoreiden haku avattiin. Uudet tutorit valittiin, ja heidän lisäkseen tutoreina jatkavat super-tutorit sekä vielä muutama toisen vuoden super-tutori eli yliabivuodelle menevä tutori.

Vuoden aikana on tehty paljon kaikkea kivaa ja ennen kaikkea saatu ryhmäytettyä ykkösiä. Tutoriksikin haki paljon ihmisiä, ja oli hienoa nähdä, että toiminnallamme on ollut merkitystä. Tästä vuodesta mieleeni on jäänyt paljon hyviä hetkiä, pelejä ja onnistumisia, joita toivon muistelevani jatkossa. Toivotan tutoreiden puolesta hyvää kesää!

Telma Nurmi



*Tutorit lavalla ja ykköset alasalissa ensimmäistä kertaa.
Kuva: Hanna Saari*

Kyyryn palveluksessa

Kallion Yhteiskoulun Ystävät r.y. eli Kyyry on tärkeä osa koulu yhteisöä. Se koostuu aktiivisista nykyisistä ja entisistä huoltajista, koulun opettajista ja muista henkilökunnan jäsenistä. Tuomas Karkamo on ollut ollut opettajajäsenenä kohta kaksi lukuvuotta ja kertoo osallisuudestaan seuraavasti:

Miten sinusta tuli Kyyryn opettajaedustaja?

– Olin ennen toiminnantarkastaja. Sitten toissa vuonna opekokouksessa äänestettiin, että Kyyryssä edustaisi aina vuorotellen kaksi jäsentä. Minä valikoiduin arvalla edustajaksi.

Millainen kokemus kyyryläisyys on ollut?

– Olen kokenut toiminnan mielekkääksi. Porukka on ollut innostunutta, ja olen huomannut, että opettajajäsen on tarpeellinen, sillä lähes kaikki Kyyryn toiminta liittyy koulun tilaisuuksiin. Kyyry myöntää myös paljon stipendejä, palkkioita ja tukia. Opettajan asiantuntemusta tarvitaan myös tässä.

Maija Ihanainen ja Tuomas Karkamo myymässä Kyyryn tuotteita. Kuva: Kerttu Pukema

Mitä toiminta konkreettisesti ollut vuoden aikana?

– Olen osallistunut kokouksiin vuorotellen toisen Kyyry-opettajan, Maija Ihanaisen, kanssa. Olen myös ollut myyntipisteillä myymässä Kyyryn teetämiä Kallio-tuotteita ja yhdessä Maijan kanssa inventoinut Kyyryn tuotevaraston. Syksyllä on tulossa on vielä Flow-festarit, johon opiskelijat menevät siivoamaan. Opettaja on mukana suunnittelussa.

Mikä roolissasi on palkitsevinta?

– On tuntunut mielekkäältä olla mukana toiminnassa, jossa on innostuneita vanhempia, ja joihinkin opiskelijoihinkin on tutustunut paremmin toiminnan kautta. Voinee ajatella, että olen oppinut jotain myös ryhmässä toimimisesta, yhteisen hyvän eteen työskentelemistä.

Miksi vanhempainyhdistyksiä tarvitaan?

– Kaikki tuki, mitä tässä ajassa saadaan, on tervetullutta. Kyyry tekee merkittävää työtä: esim. kilpailujen palkinnot ja stipendit jaetaan Kyyryn tuella. On myös hauskaa törmätä kaupungilla Kallio-tuotteisiin, joiden kautta koulu saa näkyvyyttä. Kaikkiaan Kyyryn ihmiset tuovat yhteisöön hyvää omalla panoksellaan.

Monja Kataja

OPKH:n arkea ja juhlaa

Opiskelijakunnan hallituksen vuosi on jälleen ollut monipuolinen ja vauhdikas! Elokuussa uuteen hallitukseen valittiin Oiva Ollila, Valo Papunen, Anna Tulkki, Emilia Vidal, Oiva Kronqvist, Väinö Autio, Milka Koivukoski, Pauliina Mannerhovi, Fiona Ruusunen, Sol Aura, Kaisla Juuti, Havu Kilpeläinen, Iiris Oksala, Lemmi Sovio, Esra Arajärvi, Minni-Mansikka Kapanen, Malin Lehtonen ja Sanni Laisila. Hallituksen puheenjohtajaksi valittiin Pauliina Mannerhovi ja sihteeriksi Milka Koivukoski. Rahastonhoitajana toimi Malin Lehtonen ja varapuheenjohtajana Minni-Mansikka Kapanen.

OPKH on panostanut opiskelijoiden hyvinvointiin esimerkiksi järjestämällä hyvinvointikahviloita ja lautapelijoustoja. Lisäksi tarjoamme opiskelijoille kahvia, teetä, kauramaitoa ja ajoittain kaakaota opiskelijoiden yhteisessä tilassa Akvaariossa. Ensi keväänä Kallioon toivotaan tervetulleeksi uusi yleislinja, ja siihen liittyviä kysymyksiä olemme ahkerasti pohtineet tänä lukuvuonna.

Tärkeä osa lukuvuotta on ollut siirtymä Penksulta uusiin tiloihin Siltsulle, ja se on näkynyt myös OPKH:n toiminnassa. Syksyllä Penksu hyvästeltiin hautajaisilla, jotka OPKH ja opettajat järjesti-

vät yhteistyössä. Myöhemmin lukuvuonna Siltsu on poikunut yhteistyötä Helsingin kuvataidelukion eli Torkkelin OPKH:n kanssa. Olemme sisustaneet Torkkelin hallituksen kanssa yhdessä Siltsun opiskelijoiden tilaa. Sielläkin on tarjolla kahvia ja teetä opiskelijoille.

OPKH teki aktiivisesti myös muuta yhteistyötä muiden koulujen kanssa. Sibelius-lukion ja Torkkelin hallitusten kanssa järjestimme perinteisen KSB:n eli Kolmen Suuren Bileet helmikuussa Tavastialla ja Kolmen Suuren Festarit lukuvuoden lopuksi toukokuussa Tervasaassa. Lisäksi pidimme yhteyttä Tampereen yhteiskoulun lukion eli TYKIn kanssa ja kutsuimme heidät vierailulle Kallioon toukokuussa.

Oman koulun sisällä olemme jatkaneet yhteistyötä ja yhteydenpitoa hallinnon ja opiskelijahuollon kanssa Ari-kokousten ja OHR-aamukahvien avulla. Opettajille järjestimme iltapäiväkoulutuksen, jossa keskusteltiin koulu yhteisön ilmiöistä. Lisäksi hallitus on ollut esimerkiksi mukana järjestämässä lukemisen päivän ohjelmaa opettajien kanssa.

Pauliina Mannerhovi

Opiskelijakunnan hallitus. Kuva: Seppälän koulukuvat



Kallion lukion henkilökunta ja opiskelijat

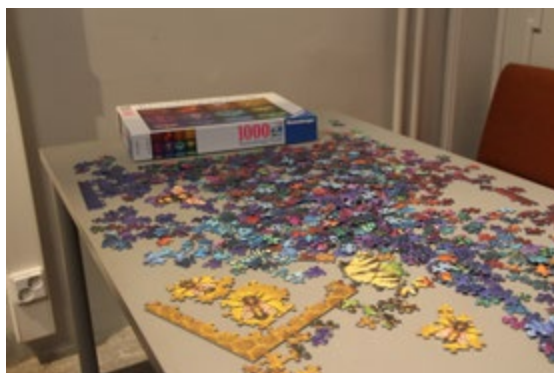
Rehtori

Mäkinen Ari, FM

Opettajat

Aalto Jari, FM, historia ja yhteiskuntaoppi
Bodson Alex, LitM, liikunta, terveystieto
Brander Oscar, FM, biologia
Castro Natalia, KM, erityisopetus
Eerolainen Seikku, KM, opinto-ohjaus
Harju Sampo, FM, puheilmaisu, taideopetuksen apulaisrehtori
Ihanainen Maija, TaM, kuvataide
Jokinen Risto, FM, fysiikka, matematiikka
Juntunen Minna, KM, ON opinto-ohjaus
Kangas Kristiina, FM, äidinkieli ja kirjallisuus
Karkamo Tuomas, FM, matematiikka
Kataja Monja, FM, äidinkieli ja kirjallisuus
Kivimäki Hanna, MuM, musiikki
Kokkonen Kirsi-Marja, espanja
Kuivalainen Maiju, Tanssitaiteen maisteri, tanssi
Kulmakorpi lina, FM, englanti, ranska
Kähkönen Heli, FM, ruotsi
Laitinen Anu, TM, opinto-ohjaus
Lehtinen Emilia, FM, media
Liukko-Hiltunen Tuija, FM, ruotsi
Meinander Päivi, FM, englanti
Mutikainen Ina, FM, kirjallinen ilmaisu
Mäkilä Ulla, FM, matematiikka
Mäkinen Mirva, tanssit, tohtori, tanssi
Mäki-Reinikka Kasper, TaM, kuvataide, lavastus (virkavapaalla 5.1.-30.6.26)
Niemi Ari-Pekka, FM, virka-apulaisrehtori
Nummela Aliisa, FM, filosofia ja elämäntutkimus-tieto
Numminen Heli, FM, äidinkieli ja kirjallisuus
Pasula Susanna, KM, YTM, äidinkieli ja kirjallisuus, kirjallinen ilmaisu
Peltokukka Noora, TeM, teatteri
Rantamäki Liisa, FM, maantiede, kemia, biologia, matematiikka
Saari Hanna, FM, saksa
Sinkkonen Kati, FM, englanti
Sorvali Helena, FM, media
Terho Milja-Maaria, TaM, kuvataide (7.1.-30.6.26)
Toikka Rinna, FM, puheilmaisu
Toikko Juulia, TM, uskonto

Tuominen Joonas, MuM, musiikki
Untamala Annemari, TeT, teatteri
Vaalaja Alpi, TeK, valosuunnittelu
Vuorio-Hellman Irma, FM, uskonto, psykologia
Väntänen Niina, FM, historia ja yhteiskuntaoppi



Kuvat: Helmi Tack

Muu henkilökunta

Färkkilä-Järvinen Mirja, psykologi
Heikkinen Josi, kohdevastaava
Kivi-Nieminen Auli, hallintoassistentti
Lahti Maria, kuraattori
Laustio Nelli, liikuntacoach
Mäkelä Tiina, psykologiharjoittelija
Mönkäre Hanna, terveydenhoitaja
Rintaluoma Jenna, psykologi
Vesikko Katri, ruokapalveluvastaava (Siltavuoren-penger)
Vikstén Mari, ruokapalveluvastaava (pääkoulu)

Opiskelijat ja ryhmänohjaajat

22A Jokinen Risto

Aaltonen Arttu
Ahonen Paula
Alexiew Elena
Danet Lea
Escartin Noel
Ikola Line-Máret
Jyrkinen Kaisa
Kangas Lahja
Kapanen Minni-Mansikka
Karvonen Iida
Miettunen Samu
Jemima

22B Karkamo Tuomas

Koivula Diana
Koski Karin
Kröger Sinna
Kuitunen Lauri
Kuuramaa Inkeri
Laisila Sanni
Laitinen Roosa
Lehtonen Malin
Lilja Jessica
Oikarinen Seela
Raappana Matias

22C Aalto Jari

Pantsu Elina
Partti Ella
Peltola Helmi
Pohjolainen Onerva
Rantanen Anni
Takala Lilia
Tarkkanen Xinmei
Tuomikoski Lotta
Tuutti Roosa
Tölkö Roosa
Virtanen Sara
Wirama Inka

23A Pasula Susanna

Andersson Tinka
Castrén Ellen
Cliff Lily
Edelman Domingues de Jesus Eliane
Fajt Ilmori
Haarala Sanni
Haimi Lumi
Halminen Aatu
Halmkrona Arska
Hart Juno
Hauhia Julia

Heilakka Iris
Heino Raakel
Hekkala Aava
Helander Seela
Hiltunen Hanna
Hoffren Pinja
Hurme Ilona
Jortikka Senni
Juuti Kaisla
Kala Mila
Kalliainen Kerttu
Kallioranta Usva
Kanervo Saima
Kejonen Vilma
Kenttämää Suvi
Kiljunen Helmi
Korsinkin Emil

23B Toikko Juulia

Aalto Mai
Ahmajärvi Siiri
Aikala Helmi
de Arruda Camara Vera
Dieme Font Daniel
Dolk Isla
Elomaa Siiri
Evans Jennifer
Freundlich Joonas
Genzer Anastasia
Haukkala Santra
Herttua Celia
Hevossaari Akseli
Hirvonen Hertta-Maija
Hokkanen Liia
Holtappels Nelli
Horttanainen Veera
Hukkanen Heta
Isoaho June
Jauhainen Aamu
Kallio Inka
Kari Venni
Kiikkala Veemi
Kilpeläinen Unna
Kivikoski Beda
Kivimäki Avar
Koivukangas Aura
Petänen Ruoho
Rautpalo Niilo

23C Kataja Monja

Kokko Milo
Kokkonen Otso
Konttinen Jenni
Kontula Lotta
Korhonen Unna
Korpi Erin
Korventaival Luna

Koski Mimmi
Kupila Havu
Kuusisto Kiia
Kyrönseppä Ezra
Kähönen Kosmo
Kärkkäinen Kia
Laakso Lotta
Lamminpää Hilda
Lamminpää Oona
Lampela Emilia
Laukkanen Iida
Launiainen Anni
Launonen Leena
Lehtelä Suvi
Lehtinen Tyyne
Levanto Rauha
Liljeblad Sanni
Linden Lyyli
Lindholm Amelie
Paussu Hanna
Rieger Taika
Rousseau Anais

23D Saari Hanna

Lopez Koivisto Dalia
Myyrä Sanni
Mäkelä Kerttu
Mäntylä Sonja
Määttä Mea
Niemi Maija
Niininen Iina
Nikkilä Aina
Niskanen Siiri
Näyhö Saana
Oksala Iiris
Pajari Pihla
Pajukangas Lauri
Palmén Aada
Palsala Valtteri
Partanen Kerttu
Pekonen Jenna
Penttilä Ellen
Petäinen Metta
Ponsimaa Venla
Puittinen Elmo
Pyrhönen Sella
Salminen Mimi
Sipilä Rosa
Ulvila Alma

23E Vuorio-Hellman Irma

Arajärvi Esra
Ramirez Greta
Rantamaula Lumi
Riihinen Aamu
Rinta-Filppula Eevi
Romero Isabel
Ronimus Bettina
Ropponen Olivia
Rosendahl Kerttu
Rosnell Linnea
Ruscica Villa
Ruuskanen Annikki
Räty Aaron

Sahari Kaika
Salisbury Tuomas
Sanaksenaho Anna
Saralampi Nette
Sarkkinen Siiri
Savia Eeva
Seitsonen Sohvi
Sipilä Alina
Siponkoski Inkeri
Sippola Helmiina
Soisalo Sara
Sola Nadiya
Sovio Lemmi
Sulaoja Inka
Tasanto Julia
Vilander Iisa

23F Kulmakorpi lina

Knuuti Emma
Taskinen Iiris
Tauslahti Jay
Tervo Kerttu
Tervonen Lyydia
Tihinen Suvi
Tikka Apila
Timgren Tyyne
Timonen Eva
Toivanen Mikaela
Toivanen Valo
Turppo Eero
Uusitalo Lilli
Vaarala Venla
Vaija Saini
Valkeapää Kerttu
Valkila Veera
Valtonen Teo
Venetvaara Vini
Veselova Katerina
Viksten Hertta
Virkajärvi Ella
Virtanen Vieno
von Boehm Erika
Vuorensola Valpuri
Vuorinen Taika
Wilhelmus Aida
Ödner Isla

24A Mäkilä Ulla

Aapro Vilja
Abdallah Leana
Acquah Helmi
Ahokas Sisu
Alanne Tuure
Alaterä Eino
Arasola Aava
Aukia Saara
Aura Sol
Autio Väinö
Backman Lillian
Benschkowsky Ida
Berlin Urho
Blummé Ira
Bodson Inna
Ekström Vilko

Elo Justus
Eriksson Selina
Eronen Eeli
Forsman Halla
Gilmore Freya
Grann Sun
Granroth Ines
Grotenfelt Frida
Halme Annaleena
Harju Lilja
Harstela Bella
Hatakka Alex
Taina Vellamo

24B Meinander Päivi

Heinonen Amanda
Heinämäki Ansa
Helander Valto
Hellsten Hedda
Hentilä Hertta
Herkman Selma
Hietanen Aina
Honkanen Iida
Huttunen Heini
Härkönen Pisara
Ihalainen Lyyli
Ikola Innu
Ilppola Nelli
Ilvonen Miriam
Isotalo Rauha
Jääskeläinen Kane
Kallonen Kai
Kanerva Hanna
Kanninen Ekku
Kantele Max
Kari Lumi
Kari Venla
Kariluoma Elsa
Kavén Sohvi
Keskitalo Vilma
Kimmo Milo
Koivukoski Milka

24C Numminen Heli

Heikinheimo Alisa
Korbut Lera
Korpela Noel
Koskinen Ahti
Koskinen Sania
Kulmalainen Sanni
Kupila Leo
Kyber Frida
Laakkonen Sofia
Laaksonen Minu
Lagström Oona
Lahti Eppu
Lamroth Minttu-Roosa
Lappalainen Aliisa
Lappalainen Pihla
Lebedeff Paula
Lehmusvesi Neea
Lehtinen Linnea
Lehto Kerttu
Lemponen Olavi

Liinamaa Ronja
Lilleberg Fiona
Lindh Emilia
Loisa Ilona
Luomajärvi Leone
Luostarinen Reeta
Lätti Miina
Lättilä Seth
Lönnrot Elo

24D Kangas Kristiina

Joshi Poppy
Mannerhovi Pauliina
Martikainen Annika
Marttinen Nella
Mertala Titta
Miinalainen Kati
Mikkonen Valo
Moisala Ella
Moltchanov Lev
Multas Aune
Munkki Peppi
Mursula Maisa
Mäkikä Hilja
Mäkinen Anni
Mäkinen Enni
Mäkiö Maukka
Määttä Jade
Nakari Nenna
Nevalainen Niki
Nieminen Cara
Nurmela Riina
Nurmi Telma
Näppinen Amanda
Oksman Eben
Ollinen Suzu
Paakkari Pärre
Pallaskorpi Saana
Patomäki Moona
Sivill Lily

24E Brander Oscar

Ilvas Onerva
Nummela Matti
Parvinen Lili
Pentti Selma
Pesola Lenni
Pitko Mette
Pukema Kerttu
Pusa Alma
Puska Enni
Puurula Elsa
Pöyhtäri Iiris
Rajapaju Inna
Ranki Petra
Rastivaara Minttu
Ratia Teresa
Rentola Mitla
Ristola Ronja
Ruohio Selja
Ruusunen Fiona
Räsänen Anniina
Saarela Åke

Salama Annika
Salo Riitu
Savialo Saana
Savolainen Raita
Schauman Ursula
Vassilopoulou Chrisoula

24F Vätänen Niina

Seppänen Laila
Setälä Neus
Solehmainen Sara
Suntila Kira
Suominen Ilmari
Suuronen Kata
Tallberg Miro
Tamminen Enni
Tanninen Mesi
Toikka Silva
Tommonen Mara
Torkler Helmi
Torra Airi
Tossavainen Niilo
Tuomala My
Törrönen Linda
Töyri Kerttu
Uotila Turo
Vaab Katrinell
Vaija Lauri
Vainikainen Eetu
Vallin Lulu
Valorinta Lumi
Vänttilä Alisa
Värjölä Vilma
Wallenius Valentin
Waltari Wilma
Österlund Ella

25A Mutikainen Ina

Ahonen Peppi
Aksinovits Arseni
Alakotila Sonja
Alavaikko Hilma
Alku Ella
Allt Vanamo
Antikainen Vilhelmiina
Anttila Luka
Anttonen Caro
Anundi Asta
Arnkil Kerttu
Arnkil Mathilda
Aulanko Helmi
Backman Lauri
Castrén Lempi
Dascalu Sofia
Denning Emma
Eklund Valo
Esko Anna
Eweis Valo
Forsman Usva
Giovanzana Zoe
Guzman Monet Gabriela
Haake Tytti
Hagan Juho
Halonen Suvi

Heikkilä Kersti
Hopper Lucas

25B Kähkönen Heli

Herrala Isabel
Hiltunen Norna
Hirvanen Aava
Honkakoski Toivo
Honkanen Lumi
Huovinen Nicolas
Huuskonen Henna
Huuskonen Ukko
Hyytiäinen litu
Häivälä Piki
Häkkinen Huugo
Ingalsuo Johannes
Jaakonaho Aurora
Toikka Silva
Järviluoma Pinja
Kaasalainen Vilma
Kalajokki Hama
Kallio Elsa
Kallio Joonatan
Kalmanlehto Ines
Kanervo Elsa
Karabulut Seren
Karvonen Iida
Kasule Keisha
Katila Nelli
Kaurala Aava
Kesälä Jade
Kivilahti Hilma
Kleemola Emilia
Koivukangas Iris

25C Nummela Aliisa

Kokkonen Kukka
Korhonen Nella
Koski Järvinen Vilho
Koskimaa Ester
Kotikumpu Aada
Kronqvist Oiva
Kuosmanen Jalo
Kupsanen Sylvi
Kuusisto Eris
Kylmälä Vilja
Kämäräinen Helmi
Laaksonen Nelson
Lagerstedt Noel
Lampinen Hilda
Lee Luna
Lehikoinen Mette
Lehtinen Sonja
Lehtipuu Lara
Lehto Kamilla
Lehtomäki Mea
Limatainen Inka
Lindroos Vilja
Lintervo Unna
Lukasczyk Norah
Lunttila Topias
Luotola Enni
Luukkanen Sumu
Lyyra Jimi

25D Sinkkonen Kati

Lüttjohann Isabel
Malinen Ruu
Marttinen Kaisla
Matilainen Pontus
Mattsson Pinja
Mikkola Orvo
Mikkonen Ilona
Motinga Daniela
Mustonen Ilo
Mäntylä Mikaela
Mönttinen Saaga
Nazarenko Amanda
Nevalainen Sofia
Nivala Laura
Nurmo Lilja
Olkkonen Sonja
Ollila Oiva
Pajunen Ren
Pakarinen Mila
Palosaari Markus
Palviainen Anniina
Papunen Valo
Patja Roosa
Pekonen Juppiter
Pelkonen Kaisla
Peltonen Luka
Peltoniemi Liilia
Peltoniemi Sola

25E Liukko-Hiltunen Tuija

Perälä Jaako
Pesonen Eliot
Piekkola Klaara
Potila Elma
Poutanen Ada
Puhakka Nyyti
Pullinen Greta
Päivinen Nelli
Rautaoja Elian
Rissanen Kasimir
Rosnell Jupiter
Rossi Kuura
Rusu Ada
Räisänen Isla
Saarikorpi Renn
Saario Maire
Sailavuo Peppi
Salo Tivon
Santavuori Saga
Seikkula Esteri
Seppälä Maria
Sihvo Sienna
Siira Aada
Siivari Elias
Simelius Kreeta
Sinda Saara
Sipilä Mette
Skogberg Ronja
Soini Topias

25F Sorvali Helena

Sommers Sumu
Tack Helmi
Talka Sanni
Tammiluoma Lilja
Tasanto Saaga
Tipa Otamo
Toivanen Siiri
Tolonen Atle
Tolpo Louna
Toppinen Neo
Tulkki Anna
Turkki Emilia
Tyrväinen Niilo
Urpilainen Jenni
Vaherjoki Ksenia
Vainiola Hertta
Vasama Otso
Vesanto Lumi
Vesterinen Sini
Vidal Emilia
Vihelmaa Silmu
Vuorinen Vilma
Wilund Jade
Wäänänen Sam
Ylisaari Edith
Yli-Tepsa Signe
Yli-Vakkuri Okko

Opiskelijamäärät 30.5.2026

1.vsk	170
2.vsk	168
3.vsk	168
4.vsk	34

Yht 540

5.12.2025
valmistunut 43
ylioppilasta

30.5.2026
valmistunut 106
ylioppilasta

Kallion lukion johtokunta

**Kallion lukion johtokunta 1.10.2025 –
30.9.2029**

Esittelijä, sihteeri
Mäkinen Ari

Huoltajat

Varsinaiset jäsenet: Acquah Sirpa (pj), Vanhamaa Kirsi (vara pj), Salo Eva, Voipio-Huovinen Sanna, Vihelmaa Ella
Henkilökohtaiset varajäsenet: Saarenmaa Kaisa, Nazarenko Salla, Grotenfelt Vilja, Wallenius Anni, Seppälä Saija

Opettajajäsenet

Varsinaiset jäsenet: Mutikainen Ina, Harju Sampo
Henkilökohtaiset varajäsenet: Toikko Juulia, Aalto Jari

Muu henkilökunta

Varsinainen jäsen: Färkkilä-Järvinen Mirja
Henkilökohtainen varajäsen: Kivi-Nieminen Auli

Opiskelijajäsenet:

Varsinaiset jäsenet:
Kapanen Minni-Mansikka, Oksala Iiris
Henkilökohtaiset varajäsenet:
Juuti Kaisla, Sovio Lemmi

Kallion yhteiskoulu -säätio

Hallituksen puheenjohtajana on kuluneena lukuvuotena toiminut Tomi Lindblom, muina hallituksen jäseninä Ari Mäkinen (varapuheenjohtaja), Riitta Kulmanen, Ari-Pekka Niemi, Elsa Saisio ja Kati Sinkkonen. Hallitus on kokoontunut kerran vuosikokoukseen, jossa käytiin läpi säätion sijoitus- ja varallisuustilanne. Lisäksi vahvistettiin stipendien jakamisen käytännöt entiseen tapaan kouluneuvos Armas Paavolan rahastosta ja alettiin valmistella säätion rahoittamaa, yhteisöllisyystä tukevaa projektia lukuvuodelle 2026-2027.

Ari-Pekka Niemi

SYKSYN YLIOPPILASJUHLA

5.12.2025 Helsingin työväenopiston
juhlasali

SCHOTTISCHE KERLOU
säv. C. Stewart, sov. E. Järvelä, es. Kallion
kamariorkesteri

TERVETULOSANAT
Rehtori Ari Mäkinen

GLASS CASE OF EMOTION
Säv. H. Cassel, es. Kallion kamariorkesteri

YLIOPPILASTODISTUSTEN,
LUKION PÄÄTTÖTODISTUSTEN
JA LUKIODIPLOMIEN JAKAMINEN
Rehtori Ari Mäkinen

YLIOPPILAAKSI JULISTAMINEN

GAUDEAMUS IGITUR
yhteislaulu, säest. Kallion kamariorkesteri

REHTORIN PUHE UUSILLE YLIOPPILAILLE

KALLIO MUSTA VIELÄ KUULLA SAA
Säv. ylioppilaat Ilmari Tommola ja Fanny-
Matilda Kuusniemi, san. Fanny-Matilda
Kuusniemi, es. ylioppilaat Anni Kantola, Tuuli
Korkeamäki, Fanny-Matilda Kuusniemi, Elsi
Kvest, Saara Ruonala, Ilmari Tommola, Elo
Tykkälä, Anni Vehkaoja ja Eero Vepsäläinen.

STIPENDIEN JAKAMINEN

YLIOPPILAAN PUHE
Pessi Päivärinne

MAAMME
yhteislaulu, säest. Kallion kamariorkesteri

5.12.2025 valmistuneet

Azevedo Anita	Korja Isla	Pruuki Pilvi
Borg Jimi	Korkeamäki Ella	Päivärinne Pessi
Erkko Miia	Korkeamäki Tuuli	Ranta-aho Adi
Etula Mona	Korpijaakko Lilja	Romppanen Miina
Grönbärj Vivian	Kuronen Ada	Ruonala Saara
Hakarinne Matilda	Kuusniemi Fanny-	Simula Elsa
Harjuhahto Lilja	Matilda	Somersalmi Her-
Hirviniemi Annikki	Kvest Elsi	manni
Härkönen Opri	Laukkanen Tyyni	Tommola Ilmari
livonen Enni	Leivo Helmi	Tuori Dooris
Jokela Liisi	Lukkarinen Sara	Tykkälä Elo
Juntunen Miisa	Marttila Saara	Vehkaoja Anni
Kantola Anni	Morottaja Emmi	Vepsäläinen Eero
Keso Tyyne	Mutanen Ella	Vuonala Sanni
Kiuru Netta	Polkutie Alvar	Wuorio Heta

TUOTANTO

Valot: Anni Mäkinen, Jessica Lilja, Sun Grann,
Joonas Freundlich

Äänet: Ukko Huuskonen, Venla Kari, Malin
Lehtonen, Niki Nevalainen, Sofia
Nevalainen, Lenni Pesola ja Emilia
Kleemola.

Musiikin johto ja harjoittaminen: Hanna Kivimäki

Tuotanto: Sampo Harju, Hanna Kivimäki, Mirva
Mäkinen, Ari-Pekka Niemi, Joonas
Tuominen ja Alpi Vaalaja

Kallion kamariorkesteri:
Elena Alexiew, Ella Alku, Akseli
Hevossaari, Aamu Jauhiainen, Vilma Keskitalo,
Hilma Kivilahti, Avar Kivimäki, Malin Lehtonen, Nella
Marttinen, Anni Mäkinen, Anniina Palviainen, Elsa
Puurula, Renn Saarikorpi, Saana Savisalo, Ilmari
Suominen, Miro Tallberg, Jay Tauslahti, Turo Uotila
ja Okko Yli-Yakkuri.

Käsiohjelman taitto: Emilia Lehtinen

KEVÄÄN YLIOPPILASJUHLA

30.5.2026 Helsingin työväenopiston
juhlasali

SCHOTTISCHE KERLOU
säv. C. Stewart, sov. E. Järvelä, es. Kallion
kamariorkesteri

TERVETULOSANAT
Rehtori Ari Mäkinen

VEDEN ALLA
Säv. E. Heinonen, san. E. Salokoski, sov. R. Aittakumpu &
H. Kivimäki, es. Kallion kamariorkesteri, Unna Kilpeläinen,
Havu Kupila, Ilmari Suominen sekä ylioppilaat Aamu
Jauhiainen ja Kerttu Tervo.

YLIOPPILASTODISTUSTEN,
LUKION PÄÄTTÖTODISTUSTEN
JA LUKIODIPLOMIEN JAKAMINEN
Rehtori Ari Mäkinen

YLIOPPILAAKSI JULISTAMINEN

GAUDEAMUS IGITUR
yhteislaulu, säest. Kallion kamariorkesteri

REHTORIN PUHE UUSILLE YLIOPPILAILLE

NÄIN MINÄ VIHELLÄN MATKALLANI
Säv. J. Melasniemi, san. T. Kokkonen, es. ylioppilaat Elena
Alexiew, Malin Lehtonen, Rauha Levanto, Sanni Liljeblad,
Iiris Oksala, Taika Rieger ja Jay Tauslahti.

STIPENDIEN JAKAMINEN

YLIOPPILAAN PUHE
Mila Kala

SUVIVIRSI
yhteislaulu, säest. Kallion kamariorkesteri

TUOTANTO

Valo: Sol Aura, Helmi Aikala, Norah Lukasczyk, Aina
Hietanen ja Selma Herkman

Ääni: Arska Halmkrona, Hanna Hiltunen, Sole Lehtinen,
Lauri Backman, Selina Eriksson, Ukko Huuskonen, Nelli
Ilppola, Emilia Kleemola, Jenna Pekonen, Kata Suuronen,
Vellamo Taina, Siiri Toivanen, Valo Toivanen, Louna Tolpo ja
Ella Virkajärvi.

30.5.2026 valmistuneet

Aaltonen Arttu	Kontula Lotta	Penttilä Ellen
Ahonen Paula	Korpi Erin	Petäinen Metta
Alexiew Elena	Korsinkin Emil	Petänen Ruoho
Andersson Tinka	Korventaival Luna	Pohjolainen Onerva
Castrén Ellen	Koski Karin	Puittinen Elmo
Danet Lea	Kröger Sinna	Pyrhönen Sella
de Arruda Camara Vera	Kuitunen Lauri	Raappana Matias
Elomaa Siiri	Kuuramaa Inkeri	Rantanen Anni
Escartin Noel	Kuusisto Kiia	Rautpalo Niilo
Fajt Ilmari	Kähönen Kosmo	Rieger Taika
Freundlich Joonas	Kärkkäinen Kia	Ropponen Olivia
Heino Raakel	Laakso Lotta	Rosendahl Kerttu
Helander Seela	Laisila Sanni	Rousseau Anaïs
Hevossaari Akseli	Laitinen Roosa	Salminen Mimi
Hoffren Pinja	Lamminpää Oona	Saralampi Nette
Holtappels Nelli	Lampela Emilia	Savia Eeva
Hukkanen Heta	Launiainen Anni	Sipilä Alina
Hurme Ilona	Launonen Leena	Sipilä Rosa
Ikola Line-Máret	Lehtonen Malin	Sovio Lemmi
Jauhiainen Aamu	Levanto Rauha	Takala Lilia
Jortikka Senni	Lilja Jessica	Tarkkanen Xinmei
Juuti Kaisla	Liljeblad Sanni	Tauslahti Jay
Jyrkinen Kaisa	Linden Lyly	Tervo Kerttu
Kala Mila	Miettunen Samu	Tuomikoski Lotta
Kallio Inka	Myyrä Sanni	Tuutti Roosa
Kangas Lahja	Mäkelä Kerttu	Tölkö Roosa
Kapanen Minni-	Määttä Mea	Uvila Alma
Mansikka	Niininen Iina	Vaija Saini
Karvonen Iida	Nikkilä Aina	Valkila Veera
Kejonen Vilma	Oikarinen Seela	Venetvaara Vini
Kivikoski Beda	Oksala Iiris	Vilander Iisa
Knuuti Emma	Pajari Pihla	Virtanen Sara
Koivula Diana	Pantsu Elina	von Boehm Erika
Kokko Milo	Partti Ella	Wilhelmus Aida
Kokkonen Otso	Pausu Hanna	Wirama Inka
Kontinen Jenni	Peltola Helmi	

Ääniassistentit: Lucas Hopper, Onerva Ilvas, Poppy Joshi,
Elo Lönnrot, Lev Moltchanov, Selja Ruohio, Peppi Sailavuo
ja Hertta Vainiola.

Musiikin johto ja harjoittaminen: Hanna Kivimäki

Tuotanto: Sampo Harju, Hanna Kivimäki, Mirva Mäkinen,
Ari-Pekka Niemi, Joonas Tuominen ja Alpi Vaalaja

Kallion kamariorkesteri: Ella Alku, Ines Kalmanlehto, Nelli
Katila, Vilma Keskitalo, Hilma Kivilahti, Avar Kivimäki,
Nella Marttinen, Anni Mäkinen, Kaisla Pelkonen, Renn
Saarikorpi, Maia Savisalo, Ilmari Suominen, Miro Tallberg,
Mara Tommonen, Turo Uotila ja Okko Yli-Yakkuri.

Käsiohjelman taitto: Emilia Lehtinen

Stipendit ja lahjoitukset

Syksyn 2025 stipendit

Kallion yhteiskoulun säätiö on lahjoittanut kouluneuvos Armas Paavolan stipendirahastosta stipendit seuraaville ylioppilaille:

Monipuolisista kieliopinnoista:

Azevedo Anita, Grönbärj Vivian, Keso Tyyne, Kuusniemi Fanny-Matilda, Marttila Saara, Romppanen Miina, Ruonala Saara, Tykkälä Elo

Taideopinnoista:

Etula Mona: menestyminen teatterin opinnoissa
Grönbärj Vivian: menestyminen teatterin opinnoissa
Hirviniemi Annikki: menestyminen median opinnoissa
Jokela Liisi: menestyminen teatterin opinnoissa
Kiuru Netta: menestyminen valosuunnittelun opinnoissa
Kuusniemi Fanny-Matilda: menestyminen kirjallisen ilmaisun opinnoissa sekä ansiokas työ koulun musiikkielämän hyväksi
Lukkarinen Sara: menestyminen teatterin opinnoissa
Marttila Saara: menestyminen tanssin opinnoissa
Morottaja Emmi: ansiokas työ koulun produktioiden äänissä
Mutanen Ella: menestyminen median opinnoissa
Päivärinne Pessi: ansiokas työ koulun produktioiden äänissä
Ruonala Saara: monipuolinen ja toisia tukeva taiteellinen työ
Tuori Dooris: menestyminen kirjallisen ilmaisun ja kuvataiteen opinnoissa
Vepsäläinen Eero: ansiokas työ koulun musiikkielämän hyväksi

Kallion yhteiskoulun ystävät KYRY ry on lahjoittanut stipendit seuraaville ylioppilaille:

livonen Enni: sinnikäs työ opinnoissa menestymiseksi
Juntunen Miisa: sinnikäs työ opinnoissa menestymiseksi
Mutanen Ella: hyvä toveruus
Päivärinne Pessi: hyvä toveruus
Tommola Ilmari: kulttuurin puolestapuhuja ja Penksun pianisti
Vepsäläinen Eero: toisia tukeva ja ennakkoluuloton taiteellinen työ

Muut stipendit

Hemsö on lahjoittanut stipendin poikkeuksellisen hyvästä menestymisestä ylioppilaskokeissa ylioppilaille
Somersalmi Hermann

Radical Design Week on lahjoittanut stipendin monipuolisesta ja toisia tukevasta taiteellisesta työstä ylioppilaille
Tykkälä Elo

Helsingin Kirjamessut on lahjoittanut stipendin aktiivisuudesta KirjaKallion hankkeissa ylioppilaille
Somersalmi Hermann

Helsingin ortodoksinen seurakunta on myöntänyt stipendin ortodoksinen uskonnon opinnoista ylioppilaille
Korpijaakko Lilja

KIRJA- JA LEHTISTIPENDIT

Otava on lahjoittanut kirjastipendin menestymisestä kirjallisen ilmaisun opinnoissa seuraaville ylioppilaille:
Somersalmi Hermann
Tommola Ilmari

Taideyliopiston Teatterikorkeakoulu on lahjoittanut kirjastipendin menestyksekkäästä ja sitoutuneesta teatterityöskentelystä ylioppilaille
Vehkaoja Anni

HAM on lahjoittanut kirjastipendin seuraaville ylioppilaille:
Kiuru Netta: menestyminen lavastuksen opinnoissa
Polkutie Alvar: menestyminen kuvataiteen opinnoissa

Suomen Kuvalehti on lahjoittanut lehden vuosikerran lukion parhaalle yhteiskuntaopin kirjoittajalle:
Somersalmi Hermann

Kevään 2026 stipendit

Kallion yhteiskoulun säätiö on lahjoittanut kouluneuvos Armas Paavolan stipendirahastosta stipendit seuraaville ylioppilaille:

Monipuolisista kieliopinnoista:

Alexiew Elena, Andersson Tinka, von Boehm Erika, Hurme Ilona, Juuti Kaisla, Kala Mila, Kangas Lahja, Knuuti Emma, Korsinkin Emil, Levanto Rauha, Myyrä Sanni, Rautpalo Niilo, Rieger Taika, Ropponen Olivia, Rousseau Anaïs, Sipilä Rosa, Tuutti Roosa, Venetvaara Vini

Taideopinnoista:

Monipuolinen ja toisia tukeva taiteellinen työ:
Freundlich Joonas, Lehtonen Malin, Oksala Iiris

Oppiainekohtaiset taidestipendit:

Ahonen Paula: menestyminen tanssin opinnoissa
Alexiew Elena: menestyminen musiikin opinnoissa
von Boehm Erika: menestyminen kirjallisen ilmaisun opinnoissa
Danet Lea: menestyminen teatterin opinnoissa
Escartin Noel: menestyminen puheilmaisuuden opinnoissa sekä menestyminen teatterin opinnoissa
Freundlich Joonas: menestyminen valosuunnittelun opinnoissa
Kapanen Minni-Mansikka: menestyminen kuvataiteen ja lavastuksen opinnoissa
Laisila Sanni: menestyminen teatterin opinnoissa
Laitinen Roosa: menestyminen kuvataiteen ja lavastuksen opinnoissa
Lehtonen Malin: menestyminen kuvataiteen opinnoissa sekä menestyminen äänisuunnittelun opinnoissa
Lilja Jessica: menestyminen valosuunnittelun opinnoissa
Miettunen Samu: menestyminen kuvataiteen opinnoissa
Oikarinen Seela: menestyminen kirjallisen ilmaisun opinnoissa
Oksala Iiris: menestyminen puheilmaisuuden opinnoissa
Tuomikoski Lotta: menestyminen median opinnoissa
Tölkö Roosa: menestyminen tanssin opinnoissa
Valkila Veera: menestyminen teatterin opinnoissa

Kallion yhteiskoulun ystävät KYRY ry on lahjoittanut stipendit seuraaville ylioppilaille:
de Arruda Camara Vera: toisia tukeva ja ennakkoluuloton taiteellinen työ
Castrén Ellen: hyvä toveruus
Hevossaari Akseli: sinnikäs työ opinnoissa menestymiseksi
Kala Mila: työ yhteisön hyväksi
Kapanen Minni-Mansikka: työ yhteisön hyväksi
Koivula Diana: sinnikäs työ opinnoissa menestymiseksi
Kokko Milo: hyvä toveruus
Kröger Sinna: sinnikäs työ opinnoissa menestymiseksi
Laitinen Roosa: toisia tukeva ja ennakkoluuloton taiteellinen työ
Petänen Ruoho: monipuolinen ja toisia tukeva taiteellinen työ
Sovio Lemmi: hyvä toveruus
Vilander Iisa: hyvä toveruus

Radical Design Week Association RDWA ry on lahjoittanut stipendin monipuolisesta ja toisia tukevasta taiteellisesta työstä ylioppilaille
Escartin Noel

Helsingin Kirjamessut on lahjoittanut stipendin aktiivisuudesta KirjaKallion hankkeissa seuraaville ylioppilaille:
Laitinen Roosa, Oksala Iiris, Rousseau Anaïs, Vaija Saini

Lukion musiikinopetuksen kehittämishanke LUMOKE on lahjoittanut stipendin erinomaisesta musiikin lukiodiplomityöstä ylioppilaille
Kala Mila

Helsingin ortodoksinen seurakunta on lahjoittanut stipendin ortodoksinen uskonnon opinnoista ylioppilaille
Pantsu Elina

Lidl Suomi on lahjoittanut stipendin erinomaisesta menestyksestä saksan kielen opinnoissa seuraaville ylioppilaille:
von Boehm Erika, Myyrä Sanni, Rieger Taika, Rousseau Anaïs, Sipilä Rosa

KIRJA- JA LEHTISTIPENDIT

Kustannusosakeyhtiö Otava on lahjoittanut stipendin menestymisestä kirjallisen ilmaisun opinnoissa seuraaville ylioppilaille:
Tuutti Roosa, Valkila Veera

Kirjallisen ilmaisun opettajat ovat lahjoittaneet stipendin menestymisestä kirjallisen ilmaisun opinnoissa ylioppilaille
Ulvila Alma

Taideyliopiston Teatterikorkeakoulu on lahjoittanut kirjastipendin menestyksekkäästä ja sitoutuneesta teatterityöskentelystä seuraaville ylioppilaille:
Knuuti Emma, Kröger Sinna, Petänen Ruoho

HAM Helsinki on lahjoittanut kirjastipendin menestymisestä kuvataiteen opinnoissa seuraaville ylioppilaille:
Määttä Mea, Salminen Mimi, Vilander Iisa

Suomen Kuvalehti on lahjoittanut vuoden mittaisen luku-oikeuden stipendinä Kallion lukion parhaasta yhteiskuntaopin ylioppilaskoemenestyksestä ylioppilaille
Sipilä Rosa

Long Play on lahjoittanut stipendin menestymisestä äidinkielen ja kirjallisuuden opinnoissa seuraaville ylioppilaille:
Hurme Ilona, Valkila Veera

Uusiouutiset-lehti on lahjoittanut lehden digitaalisen vuosikerran stipendinä käytännön toiminnasta yhteisen ympäristömme hyväksi ylioppilaille
Kapanen Minni-Mansikka

Pohjola-Norden on lahjoittanut kirjastipendin menestymisestä ruotsin kielen opinnoissa ylioppilaille
Kärkkäinen Kia

Sverigekontakt i Finland rf on lahjoittanut kirjastipendin menestymisestä ruotsin kielen ylioppilaskokeessa ylioppilaille
Valkila Veera

Suomen ruotsinopettajat ry on palkinnut menestymisestä järjestämässään kirjoituskilpailussa abiturienteille ylioppilaa
Rautpalo Niilo

STIPENDIT MUILLE KUIN KEVÄÄN YLIOPPILAILLE

Uusiouutiset-lehti on lahjoittanut lehden digitaalisen vuosikerran stipendinä käytännön toiminnasta yhteisen ympäristömme hyväksi seuraaville opiskelijoille:
Kupila Havu (23C), Suominen Ilmari (24F)

Kemia-lehti on lahjoittanut lehden vuosikerran stipendin menestymisestä kemian opinnoissa seuraaville opiskelijoille:
Lehtinen Tyyne (23C), Partanen Kerttu (23D), Rastivaara Minttu (24E)

Deutsches Sprachdiplom

Kallion lukiossa järjestettiin lukuvuonna 2025 - 2026 sekä Sprachdiplom I- että II-tason kokeita. Kuluneena lukuvuonna vaatimamman Sprachdiplom II-tason suoritti 13 opiskelijaa, joista korkeimman arvosanan C1 sai peräti 11. Sprachdiplom I-tason kokeeseen osallistui kuusi opiskelijaa. Tämän kokeen tulokset tulevat vasta myöhemmin. Onnittelut kaikille Sprachdiplom-kokeen suorittaneille!

Filosofian olympialaiset

Hermann Somersalmi suoriutui Baltic Sea Philosophy Essay Event -kilpailun kautta filosofian olympialaisten valmennusjoukkueeseen, josta hänet valittiin Suomen olympiaedustajaksi Martin Riihimäen kanssa. Molemmat saavuttivat kunniamaininnan Varsovassa 14-17.5.2026 pidetyissä olympialaisissa. BSPEE-valmennusjoukkueeseen valittiin myös Kallion lukiosta Toivo Honkakoski.

Kallion lukio osallistui sekä omalla että Medialukion kanssa yhteisellä joukkueella Nuorten filosofiatapahtuman yhteydessä pidettävään Sokrates-väittelykilpailuun tammikuussa Paasitorinissa. Molemmat joukkueet selvisivät alkueristä tiensä jatkoon.



Hyväää kesää!

Kuva: Seppälän koulukuvat

Opettajia ja muuta henkilökuntaa ylävasemmalta alkaen:

Josi Heikkinen, Joseph Ferrer, Aliisa Nummela, Ari Mäkinen, Iina Kulmakorpi, Merja Kuvaja, Heli Numminen, Hanna Kivimäki

Susanna Pasula, Hanna Saari, Minna Juntunen, Heli Kähkönen, Risto Jokinen

Joonas Tuominen, Maria Lahti, Oscar Brander, Auli Kivi-Nieminen, Natalia Castro, Ina Mutikainen, Ulla Mäkilä

Irma Vuorio-Hellman, Maiju Kuivalainen, Jari Aalto, Ari-Pekka Niemi

Emilia Lehtinen, Mirva Mäkinen, Maija Ihanainen

Niina Väsentänen, Tuija Liukko-Hiltunen, Hanna Mönkäre, Monja Kataja, Alex Bodson, Kasper Mäki-Reinikka, Liisa Rantamäki

Juulia Toikko, Kristiina Kangas, Mirja Färkkilä-Järvinen, Jenna Rintaluoma, Helena Sorvali, Tuomas Karkamo, Anu Laitinen

Ilmoitusasioita

Kesä

Hallintoassistentti on vuosilomalla 19.6. - 2.8.2026.

Lukuvuosi 2026 - 2027 työajat, lomat ja jaksot

Työ- ja loma-ajat

Syyslukukausi 12.8.2026 (ke) - 19.12.2026 (la)

Syysloma 12.10.2026 (ma) - 16.10.2026 (pe)

Joululoma 21.12.2026 (ma) - 6.1.2027 (ke)

Kevätlukukausi 7.1.2027 (to) - 5.6.2027 (la)

Talviloma 22.2.2027 (ma) - 26.2.2027 (pe)

Jaksot

I	12.08.2026 - 02.10.2026	38 päivää
II	05.10.2026 - 01.12.2026	37 päivää
III	02.12.2026 - 09.02.2027	38 päivää
IV	10.02.2027 - 13.04.2027	38 päivää
V	14.04.2027 - 05.06.2027	38 päivää

Uusi lukuvuosi alkaa keskiviikkona 12.8.

Vanhat opiskelijat aloittavat koulun klo 10, uudet opiskelijat klo 12.

Syksyn 1. uusintakoe on torstaina 27.8.

klo 16.30–19.30

Syksyn 2026 ylioppilaskirjoitukset

MA 14.9. äidinkieli ja kirjallisuus, lukutaito

KE 16.9. I reaali: UE, UO, ET, YH, KE, GE, TE

PE 18.9. pitkät kielet

MA 21.9. toinen kotimainen kieli

TI 22.9. II reaali: PS, FI, HI, FY, BI

TO 24.9. matematiikka

PE 25.9. äidinkieli ja kirjallisuus, kirjoitustaito sekä S2

MA 28.9. lyhyet kielet

KE 30.9. saamen kieli